

UZASADNIENIE

Oskarżony R. J. (1) jest właścicielem udziałów i Prezesem Zarządu trzech spółek: (...). (...) Sp. z o.o., (...). (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. Spółka (...). (...) zajmowała się sprzedażą i instalacją urządzeń gastronomicznych. Przedmiotem działalności spółki (...). B. była sprzedaż i instalacja urządzeń piekarniczych, a spółki (...) – sprzedaż pieczywa i technologii piekarskich.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z k. 3692-3697 tom XIX).

(...). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została założona 2005 roku. R. J. (1) posiadał połowę udziałów w spółce i pełnił funkcję Prezesa jej Zarządu.

(informacja KRS dotycząca (...). (...) Sp. z o.o. k. 3734-3739 tom XIX, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V)

(...). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zarejestrowana w 2006 roku. Udziałowcami spółki byli I. C. (1) i W. S. (1). W 2006 roku W. S. (1) sprzedał swoje udziały I. C. (1). W marcu 2008 roku I. C. (1) zbyła część udziałów spółki (...). W dniu 13 października 2010 roku w KRS odnotowano, że R. J. (1) został właścicielem wszystkich udziałów (...). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. I. C. (1) pozostawała Prezesem zarządu spółki od sierpnia 2007 roku. We wrześniu 2010 r. w/w złożyła rezygnację z funkcji Prezesa Zarządu i odeszła ze spółki. Powróciła do firmy w styczniu 2011 r. i została członkiem zarządu tej Spółki. Faktu tego nie zgłoszono do KRS. Nadto pracowała jako księgowa, na podstawie mowy o pracę w spółce (...). (...). W dniu 31 stycznia 2011 roku w KRS dokonano wpisu, iż Prezesem Zarządu (...). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest R. J. (1).

(odpis (...). (...) sp. z o.o. k. 76-80 tom I, k. 820-829 tom V, k. 1262-1271 tom VII, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z k. 3692-3697 tom XIX, zeznania świadka W. S. (1) k. 128-129, k. 149-150, k. 1392-1393 tom VII, k. 2391-2393 tom XII, umowa sprzedaży k.2394-2396 tom XII, zeznania świadka K. K. (1) k. 4135-4140 w zw. z k. 1154-1155 tom VI, k. 1442 tom VIII, k. 1543-1544 tom VIII, k. 2280-2281 tom XII)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została założona w 2009 roku. Początkowo R. J. (1) posiadał 80 % udziałów w spółce. 20 % udziałów było własnością I. C. (1). W dniu 26 listopada 2010 roku w KRS odnotowano, iż właścicielem wszystkich udziałów jest R. J. (1). W początkowym okresie Prezesem Zarządu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością był Ł. C. – brat I. C. (1). W dniu 26 listopada 2010 roku w KRS dokonano wpisu, iż Prezesem Zarządu jest K. K. (1). W dniu 24 stycznia 2011 r. K. K. (1) złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego oświadczenie o rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu spółki P.. Rezygnacja ta została przyjęta przez R. J. (1). W dniu 4 marca 2011 r. w KRS wpisano R. J. (1) jako Prezesa Zarządu. W czasie gdy K. K. (1) pełniła funkcję Prezesa Zarządu, faktycznym (...) spółką (...) zajmował się R. J. (1). To oskarżony podejmował wszystkie decyzje dotyczące Spółki.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959, k. 1001-1002 tom V, k.1214-1217 tom VI, 1396-1397 tom VII, k.1517 tom VIII, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z (...)- (...) tom XIX, odpis (...) sp. z o.o. k. 830-831 tom V, k. 1112-1119 tom VI, k. 1177-1184 tom VI, k. 1272-1281 tom VII, dokumenty złożone przez K. K. k. 1162-1172 tom VI, zeznania świadka K. K. (1) k. 4135-4140 w zw. z k. 1154-1155 tom VI, k. 1442 tom VIII, k. 1543-1544 tom VIII, k. 2280-2281 tom XII, zeznania świadka Ł. C. k. 4046-4048 w zw. z k. 839v tom V, k. 1175-1176 tom VI, zeznania świadka A. R. (1) k. 2348 tom XII).

Oskarżona I. C. (1) zajmowała się księgowością w spółkach z o.o.: (...). B., (...). (...) i P.. Miała ona dostęp do kont bankowych.

Na stanowisku księgowej w (...). (...) sp. z o.o. zatrudnione były także D. M. (1) i I. K.. D. M. (1) prowadziła obsługę kadrowo-płacową pracowników, księgowała listy wynagrodzeń. Zajmowała się także dokonywaniem przelewów wynagrodzeń i innych zobowiązań na polecenie R. J. (1) bądź I. C. (1). Po powrocie do spółki płatnościami, przelewami (wynagrodzenia, faktury) zajmowała się I. C. (1). Wszelkie decyzje dotyczące finansów Spółki (...). B. podejmował R. J. (1), pod jego nieobecność decyzje podejmowana I. C. (1).

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V, 1001-1002 tom V, k.1214-1217 tom VI, 1396-1397 tom VII, k.1517 tom VIII, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z k. 3692-3697 tom XIX, zeznania świadka D. M. (1) k. 4225-4227 w zw. z k. 1563-1564 tom VIII, k. 4495, zeznania świadka I. K. k. 4493v-4494 w zw. z k. 2690-2691 tom XIV, zeznania świadka A. S. (1) k. 4436-4437, k. 4464-4465 w zw. z k. 2521-2522 tom XIII, zeznania świadka P. F. (S. obecnie) k. 4446, k. 4585, k. 2602-2603 tom XIII, zeznania świadka K. K. (1) k. 4135-4140 w zw. z k. 1154-1155 tom VI, k. 1442 tom VIII, k. 1543-1544 tom VIII, k. 2280-2281 tom XII, zeznania świadka I. K. k. 4493v-4494 w zw. z k. 2690-2691 tom XIV, zeznania świadka R. L. k. 2292-2294 tom XII, zeznania świadka D. M. (2) k. 2351-2352 tom XII, zeznania świadka D. G. (1) k. 2403-2404 tom XIII, zeznania świadka P. L. (1) k. 2438-2439 tom XIII, zeznania świadka A. W. k. 2563-2564 tom XIII zeznania świadka M. J. (1) k. 2565-2566 tom XIII, zeznania świadka P. F. k.2602-2603 tom XIII, zeznania świadka J. L. k. 3212 tom XVII, zeznania świadka M. A. k. 3028-3030 tom XVI, zeznania świadka J. F. k.3184-3186 tom XVI)

Podobnie było w Spółce (...), wszelkie decyzje finansowe podejmował oskarżony R. J. (1). Kwestiami księgowymi zaś zajmowały się D. M. (1) i I. C. (1) oraz firmy zewnętrzne.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V, 1001-1002 tom V, k.1214-1217 tom VI, 1396-1397 tom VII, k.1517 tom VIII, zeznania świadka A. K. k. 2412-2413 tom XIII, zeznania świadka A. W. k. 4773-4774 w zw. z k. 2563-2564 tom XIII, zeznania świadka P. M. k. 2574-2575 tom XIII).

Księgowość dla spółek oskarżonego w różnym okresie prowadziły różne biura rachunkowe. Na podstawie umowy z dnia 14 lutego 2011 roku, w okresie od 1 stycznia 2011 r. księgowość dla (...). B. prowadziło Centrum Doradztwa (...). Umowa ta została jednak rozwiązana z dniem 1 czerwca 2011 roku z uwagi na brak płatności za usługi. Powodem rozwiązania umowy było także niedostarczenie przez (...). B. niezbędnej do prowadzenia księgowości dokumentacji za kolejne miesiące. W Centrum Doradztwa (...) pozostała dokumentacja księgowa (...). B. za okres styczeń – kwiecień 2011 roku.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 955-959 tom V, zeznania świadka D. M. (1) k. 4225-4227 w zw. z k. 1563-1564 tom VIII, k. 4495, zeznania świadka P. L. (1) k. 2438-2439 tom XIII, zeznania świadka A. W. k. 2563-2564 tom XIII, zeznania świadka M. P. (1) k. 3108 tom XVI, zeznania świadka E. S. (1) k. 4584 w zw. z k. 3711-3712 tom XIX, zeznania świadka R. L. k. 2292-2294 tom XII, dokumentacja Centrum Doradztwa (...) k. 3109-3116 tom XVI, protokół zatrzymania rzeczy k. 3117-3123 tom XVI, wykaz dowodów rzeczowych k. 3124 tom XVI, zeznania świadka W. Z. k. 4492-4493)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie złożyła sprawozdania finansowego, uchwał o jego zatwierdzeniu i sprawozdania z działalności za rok 2010.

(dokumentacja KRS dot. (...). (...) Sp. z o.o. k. 82-124, k. 183 tom I, k. 1451-1509, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I)

(...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie złożyła sprawozdań finansowych za lata 2009 – 2012.

(dokumentacja KRS dot. (...). (...) Sp. z o.o. k. 3716-3724 tom XIX)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie złożyła sprawozdań finansowych, uchwał o ich zatwierdzeniu i sprawozdań z działalności za lata 2010-2012.

(dokumentacja KRS dot. (...) Sp. z o.o. k. 3725-3733 tom XIX, k. 1145-1153 tom VI).

(...). B. była klientem (...) Banku S.A. od 2006 roku. Spółka posiadała rachunek bankowy w (...) Banku S.A., wywiązywała się terminowo z zobowiązań kredytowych.

(zeznania świadka I. N. k. 4074-4075 w zw. z k. 992-993 tom V)

W sierpniu 2010 roku oskarżona I. C. (1) poleciła pracownicy firmy (...) (U.) wyrobienie pieczętki z imieniem i nazwiskiem dyrektora A. Polska L. V.. Pieczętka ta została użyta do sporządzenia poręczenia kredytowego na potrzeby uzyskania pierwszego kredytu w (...) Banku S.A. na kwotę 1 000 000 zł. Podpis podrobiła I. C. (1). Kredyt ten został spłacony.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4071, k. 4001v-4004 w zw. z k. 1001-1002 tom V, k. 3701-3706 tom XIX, zeznania świadka P. J. k. 4070-4074 w zw. z k. 619-620 tom IV, k. 1430-1431 tom VIII)

W dniu 16 lutego 2011 roku R. J. (1) zawarł w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. z (...) Bankiem S.A. w Ł. umowę o kredyt obrotowy nr 03/014/11/Z/OB w kwocie 1 000 000 złotych. Zgodnie z dyspozycją umowy środki finansowe pochodzące z kredytu miały zostać przeznaczone i wykorzystane na zakup towarów handlowych z przeznaczeniem na realizację zamówienia numer (...) z dnia 17.09.2010 r. zawartego z (...) Sp. z o.o. Kredyt miał zostać wykorzystany w okresie od 21 do 28 lutego 2011 roku, a spłata kredytu włącznie z odsetkami i innymi kosztami miała nastąpić do dnia 29 kwietnia 2011 roku. Zabezpieczeniem kredytu był weksel in blanco, wystawiony przez kredytobiorcę, poręczony przez R. J. (1) oraz (...). (...) Sp. z o.o. oraz cesja wierzytelności należnych (...) Sp. z o.o. od (...) Sp. z o.o. z tytułu zamówienia (...) z dnia 17.09.2010 r. w kwocie bez podatku VAT: 336 784,50 euro, na podstawie umowy z dnia 16 lutego 2011 roku. Integralną częścią cesji było zawiadomienie adresowane do (...) Sp. z o.o. o dokonaniu przelewu wierzytelności z dnia 16 lutego 2011 roku, potwierdzone pieczęcią i podpisem przez dyrektora L. V. zatrudnionego w (...) Sp. z o.o. w dniu 18 lutego 2011 roku oraz oświadczenie z dnia 16 lutego 2011 roku dotyczące zamówienia nr (...).

(zeznania świadka D. B. k. 4041 w zw. z k. 23 tom I, zeznania świadka I. N. k. 4074-4075 w zw. z k. 992-993 tom V, zawiadomienie (...) Banku i umowa kredytowa k. 1-4, dokumenty (...) Banku k. 4-8 tom I, k. 226-306 tom II, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 181 tom I, k. 3701-3706 tom XIX)

Na spotkaniu w (...) Banku podczas podpisania umowy kredytowej obecna była I. C. (1). I. C. (1) przygotowała dokumentację potrzebną do uzyskania kredytu, w tym zawiadomienie o cesji wierzytelności. To ona również podrobiła podpis L. V. na zawiadomieniu o cesji wierzytelności.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, k. 181 tom I, k. 956-959 tom V, k. 3701-3706 tom XIX, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z k. 3692-3697 tom XIX, zeznania świadka A. W. (1) k. 4463-4464, k. 4043-4045 w zw. z k. 613-614 tom IV, zeznania świadka P. J. (U.) k. 4070-4074, k. 619-620 tom IV, k. 1430-1431 tom VIII)

L. V. nie podpisywał zawiadomienia z dnia 16 lutego 2011 roku o dokonaniu przelewu wierzytelności, przebywał wówczas we Francji.

(zeznania świadka L. V. k. 4227-4229 w zw. z k. 68-70 tom I, k. 935v tom V, wzory pieczęci L. V. k. 308 tom II)

Z uwagi na brak spłaty kredytu w terminie, przedstawiciele (...) Banku S.A. kontaktowali się z oskarżonymi R. J. (1) i I. C. (1) celem wyjaśnienia przyczyn braku spłaty kredytu w terminie. R. J. (1) i I. C. (1) tłumaczyli, iż brak spłaty kredytu wynika z opóźnień w dostawie od producenta urządzeń piekarniczych, w które (...) B. ma wyposażyć market firmy (...).

(zeznania świadka I. N. k. 4074-4075 w zw. z k. 992-993 tom V)

W dniu 22 lipca 2011 roku (...) Bank S.A. wezwał (...) Sp. z o.o. do przekazania należnej Bankowi kwoty wynikającej z cesji wierzytelności. Pismem z dnia 12 sierpnia 2011 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała (...) Bank S.A., iż wierzytelności z tytułu zamówienia nr (...) zostały zapłacone na rzecz (...) Sp. z o.o. w dniu 21 września 2010 roku na podstawie faktury (...) Nr (...) oraz w dniu 19 października 2010 roku na podstawie faktury (...) Nr (...) oraz, że na dzień 18 lutego 2011 r. (...). (...) Sp. z o.o. nie posiadał od nich żadnych wierzytelności z tytułu zamówienia numer (...).

(zeznania świadka D. B. k. 4041 w zw. z k. 23 tom I, zawiadomienie (...) Bank k. 1-3, dokumenty (...) Bank k. 4-8, k. 226-306, wykaz dowodów rzeczowych k. 17)

Kredyt nie został spłacony. Bank wystawił dwa bankowe tytuły egzekucyjne na podstawie, których prowadzone były postępowania egzekucyjne. Wskutek bezskuteczności egzekucji zostały one umorzone.

(zeznania świadka D. B. k. 4041 w zw. z k. 23, zeznania świadka I. N. k. 4074-4075 w zw. z k. 992-993 tom V, pismo (...) Banku (obecnie mBanku k. 4823 tom sądowy)

W dniu 29 kwietnia 2011 roku R. J. (1) jako Prezes Zarządu zważył w imieniu (...). (...) Sp. z o.o. z Bankiem (...) S.A. dwie umowy kredytowe. Na podstawie umowy o nr (...) Bank (...) S.A. udzielił (...). (...) Sp. z o.o. kredyt obrotowy w kwocie 750 000 złotych, a na podstawie umowy o nr (...) kredyt obrotowy w kwocie 1 250 000 złotych. Ustne ustalenia odnośnie udzielenia powyższych kredytów z pracownikiem Banku (...) przeprowadzała I. C. (1). I. C. (1) przygotowała również formularz kredytowy.

Oba kredyty zostały udzielone z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i dotyczyły okresu do dnia 30 kwietnia 2012 roku. Zabezpieczeniami spłaty obu kredytów były weksle własne in blanco wystawione przez kredytobiorcę wraz z deklaracją wekslową poręczoną przez R. J. (1).

W celu zabezpieczenia wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów w dniu 29 kwietnia 2011 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. a (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez R. J. (1) zostały zawarte dwie umowy zastawu rejestrowego na rzeczach ruchomych tj. zapasach (maszyny i urządzenia piekarnicze i cukiernicze, części zamienne) znajdujących się w magazynie zlokalizowanym przy ul. (...) w miejscowości P. o łącznej wartości nie niższej niż 2 758 45,25 złotych. Zgodnie z § 6 w/wym umów (...). (...) Sp. z o.o. zobowiązał się, iż przed wygaśnięciem zastawu rejestrowego nie dokona zbycia lub obciążenia przedmiotu zastawu.

Stany magazynowe (...). (...) Sp. z o.o. na dzień 29 kwietnia 2011 roku miały wartość 2 831 748,66 złotych.

Po udzieleniu kredytu wbrew wcześniejszym ustaleniom (...). B. nie realizowała obowiązków z nich wynikających. Nie przedstawiła dokumentacji finansowych oraz wydruków dotyczących stanów magazynowych spółki. Prośby pracowników w/w Banku o dostarczenie dokumentacji pozostawały bezskuteczne. Podczas rozmowy w siedzibie (...). B. z przedstawicielami (...) Banku, R. J. (1) tłumaczył, iż ma przejściowe problemy w spółce.

W dniu 25 sierpnia 2011 roku pracownicy Banku (...) dokonali sprawdzenia stanu magazynu w P.. Inspekcja wykazała, iż w magazynie znajduje się niewielka ilość towaru.

W dniu 26 sierpnia 2011 r. Bank (...) S.A. wypowiedział (...). (...) Sp. z o.o. umowy kredytowe wzywając spółkę do całkowitej spłaty zobowiązań. Udzielone kredyty nie zostały spłacone. Bank wystawił dwa tytuły egzekucyjne na podstawie, których po uzyskaniu klauzuli wykonalności prowadzone były postępowania egzekucyjne. Postępowania te zostały umorzone wskutek bezskuteczności egzekucji. Ponadto, iż wierzytelności z tytułu w/w umów kredytowych wraz z odsetkami i kosztami zostały sprzedane na podstawie umowy z dnia 3 grudnia 2014 roku Niestandardyzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu wg stanu na dzień 30 września 2014 roku.

(zeznania świadka J. K. (1) k. 4199-4200 w zw. z k. 1433-1434 tom VIII, zawiadomienie Banku (...) k. 310-317 tom II, dokumentacja z (...) k. 319-364 tom II, k. 433-491 tom III, k. 560-562 tom III, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 171-174 tom I, pismo (...) Banku k.4794 tom V sądowy)

Część pieniędzy z tytułu udzielonych kredytów z Banku (...) spożytkowano na spłatę pożyczek udzielonych R. J. (1) jako osobie fizycznej oraz przelewy dokonywane na prywatne konta R. J. (1) i I. C. (1). Z kredytów udzielonych przez (...) Bank spłacona została m.in. pożyczka w kwocie 100 000 zł, którą R. J. (1) i I. C. (1) udzielił ich znajomy H. S. na uiszczenie należności wobec Urzędu Skarbowego oraz pożyczka w kwocie 111 000 złotych udzielona R. J. (1) przez R. D..

(dokumentacja z (...) k. 365-432 tom II, k. 492-559 tom III, zeznania świadka H. S. k. 4299v-4300 w zw. z k. 1569-1570 tom VIII, k. 1818 tom IX, zeznania świadka R. D. k. 4300v w zw. z k. 1536 tom VIII, umowa pożyczki między R. D. a R. J. k. 1538-1539 tom VII, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 3701-3706 tom XIX, wyjaśnienia I. C. (1) k. 4004v-4007 w zw. z k. 3692-3697 tom XIX)

Spółka (...) prowadziła działalność gospodarczą w dwóch miejscach. W Ł. na ul. (...) oraz w T. na ul. (...), gdzie dzierżawiono powierzchnie piekarni od spółki (...).

(zeznania świadka Ł. C. k. 4046-4048 w zw. z k. 839v tom V, k. 1175-1176 tom VI)

Umowę na wynajem powierzchni biurowych i magazynowych w budynku położonym w Ł. przy ul. (...) z P. K. (1) zawarła w dniu 1 marca 2010 r. w imieniu (...) Spółka z o.o. K. K. (1). W dniu 3 listopada 2010 roku K. K. (1) w imieniu P. zawarła także umowę na wynajem powierzchni magazynowo – usługowych w wymienionym budynku. Umowę z dnia 1 marca 2010 r. oprócz K. K. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. podpisał także Ł. C.. Umowa z dnia 1 marca 2010 r. została zawarta na czas nieokreślony, a umowa z dnia 3 listopada 2010 r. na okres 24 miesięcy.

(zeznania świadka P. K. (1) k. 4039 w zw. z k. 50 tom I, k. 645-647 tom IV, k. 660-662 tom IV, k. 1432 tom VIII, umowy najmu spółki (...) k. 51-60 tom I)

Z uwagi na zaległości w opłatach za wynajem pomieszczeń, w dniu 12 sierpnia 2011 r. R. J. (1) jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. zawarł w imieniu spółki na rzecz P. K. (1) umowę przewłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci: zmywarki przemysłowej GS 650 E., miksera planetarnego S. (...), walcarki (...) o wartości 25 000 złotych jako zabezpieczenie części wierzytelności wynikających z nieuiszczonego czynszu i pozostałych opłat. Przedmioty przewłaszczenia pozostały w pomieszczeniach wynajmowanych przez spółkę (...) od P. K. (1) w Ł. przy ul. (...). Maszyny te P. K. (1) oznakował poprzez naklejenie na każdej z nich nalepek z napisem, że maszyna jest własnością PPHU (...).

Na dzień zawarcia umowy przewłaszczenia (...) Sp. z o.o. zalegała z zapłatą czynszu i pozostałych opłat na rzecz P. K. (1) na łączną kwotę 146 696,97 złotych. Kwota ta następnie zwiększyła się do kwoty około 170 000 zł

(zeznania świadka P. K. (1) k. 4039 w zw. z k. 50 tom I, k. 645-647 tom IV, k. 660-662 tom IV, k. 1432 tom VIII, umowa przewłaszczenia k. 649, k. 665 tom IV, zeznania świadka A. W. (2) k. 4221-4224 w zw. z k. 1825-1826 tom X, umowa przewłaszczenia pomiędzy (...) Sp. z o.o. a P. K. k. 649, k. 665 tom IV)

Z uwagi na zaległości w opłatach za czynsz i media P. K. (1) w dniu 25 listopada 2011 roku wypowiedział umowę najmu. P. K. (1) wstrzymał dostawę mediów. W dniu 1 grudnia 2011 r. firma (...) wpłaciła kwotę 15 000 zł tytułem zaległych opłat. Po wpłacie P. K. uruchomił dostawę mediów.

(pismo k. 4033 tom II sądowy, zeznania świadka P. K. (1) k. 4039 w zw. z k. 50 tom I, k. 645-647 tom IV, k. 660-662 tom IV, k. 1432 tom VIII)

W dniu 4 grudnia 2011 r. P. K. (1) przyjechał do siedziby firmy na ul. (...) i zobaczył, iż R. J. (1) wraz z innymi osobami wynosi z wynajmowanych pomieszczeń meble i inne przedmioty biurowe. R. J. (1) powiedział P. K. (1), że zamierza

sprzedać meble aby uregulować zadłużenie z tytułu wynajmu. P. K. (1) zdecydował się wezwać na miejsce Policję. Przed przyjazdem policji samochód ze sprzętem wyniesionym z siedziby spółki (...) odjechał.

W dniu 5 grudnia 2011 r. około godziny 09:00 pracownik firmy (...) zadzwonił do P. K. (1) z prośbą o odblokowanie alarmu do budynku. Gdy P. K. (1) przyjechał do siedziby firmy, stwierdził po wejściu do pomieszczeń produkcji, że lokal jest opróżniony z maszyn. O zaistniałym fakcie powiadomił funkcjonariuszy Policji.

(zeznania świadka P. K. (1) k. 4039 w zw. z k. 50 tom I, k. 645-647 tom IV, k. 660-662 tom IV, k. 1432 tom VIII, zeznania świadka A. W. (2) k. 4221-4224 w zw. z k. 1825-1826 tom X)

W dniu 24 czerwca 2009 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez I. C. (1) zawarła z (...) S.A. umowę leasingu operacyjnego o numerze (...). Przedmiotem leasingu była maszyna (...) o numerze fabrycznym (...). Wartość netto urządzenia wynosiła 139 500 złotych. Spółka (...). B. została zobowiązana do zapłaty rat leasingowych i wartości końcowej nabytego przedmiotu leasingu. Umowa leasingu obejmowała 49 rat leasingowych i miała trwać do dnia 25 czerwca 2013 roku. (...). (...) Sp. z o.o. spłaciła 21 rat leasingowych. Ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 15 kwietnia 2011 r.

Z uwagi na nieregulowanie przez (...). (...) Sp. z o.o. należności z tytułu opłat leasingowych, Bank (...) w dniu 19 lipca 2011 roku rozwiązał umowę leasingu, wzywając jednocześnie do zwrotu przedmiotu leasingu i spłaty zadłużenia z tytułu opłat i płatności wynikających z umowy leasingu. Podjęcie czynności mających na celu odzyskanie należności i przedmiotu leasingu zlecono firmie windykacyjnej (...) Finanse Sp. z o.o.

W dniu 25 lipca 2011 r. pracownik (...) Finanse Sp. z o.o. A. S. (2) udał się do miejsca siedziby spółki, gdzie spotkał się z R. J. (1), który zapoznał się z dokumentami firmy windykacyjnej i podpisał oświadczenie o spłacie należności w terminie do dnia 29 lipca 2011 r. W dniu 27 lipca 2011 roku R. J. (1) potwierdził, iż deklarowany termin spłaty zadłużenia zostanie dotrzymany. W dniu 29 lipca 2011 r. oraz w kolejnych dniach pracownik (...) Finanse Sp. z o.o. bezskutecznie próbował skontaktować się z R. J. (1). W dniu 9 sierpnia 2011 r. skontaktowano się z R. J. (1), który zobowiązał się uregulować należność do dnia 12 sierpnia 2011 r. W dniu 12 sierpnia R. J. (1) poinformował pracownika firmy windykacyjnej, iż nie posiada środków na spłatę zadłużenia. Podczas rozmowy telefonicznej w dniu 20 sierpnia 2011 roku pracownik firmy windykacyjnej wezwał R. J. (1) do wydania przedmiotu leasingu, którego termin przekazania ustalono na dzień 23 sierpnia 2011 roku. W dniu 23 sierpnia 2011 roku R. J. (1) nie przyjechał do siedziby firmy. Pracownikowi firmy windykacyjnej nie udało się zlokalizować przedmiotu leasingu w siedzibie spółki, ani uzyskać informacji gdzie przedmiot ten się znajduje.

(zeznania świadka A. O. (1) k. 4370v-4371 w zw. z k. 763-764 tom IV, zeznania świadka A. S. (2) k. 4369v-4370 w zw. z k. 694 tom IV, k. 762 tom IV, zawiadomienie dotyczące leasingu (...) k. 670-672 tom IV, dokumentacja dotycząca leasingu (...) k. 675-687 tom IV, k. 766-771 tom IV)

W dniu 25 czerwca 2009 R. J. (1) w imieniu (...). (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) S.A. umowę leasingu nr (...). Przedmiotem leasingu był samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wartość netto pojazdu wynosiła 124 549,18 złotych. Spółka (...). (...) została zobowiązana do zapłaty rat leasingowych i wartości końcowej nabytego przedmiotu leasingu. Umowa leasingu obejmowała 49 rat leasingowych. Od początku trwania umowy wpłaty tytułem opłat leasingowych dokonywane były przez (...). (...) z opóźnieniem.

Pismem z dnia 28 września 2011 r. (...) S.A. wystąpiło o rozwiązanie umowy leasingu. Podstawą decyzji była zaległość w jaką popadł (...). (...) nie realizując harmonogramu płatności opłat leasingowych. (...). (...) Sp. z o.o. wezwano do zwrotu przedmiotu leasingu i spłaty zadłużenia z tytułu opłat i płatności wynikających z umowy leasingu.

(zeznania świadka A. S. (3) k. 4370v w zw. z k. 795 tom IV, zawiadomienie dotyczące leasingu (...) k. 711-713, dokumentacja dotycząca leasingu (...) k. 714-735, k. 737, k. 796-807 tom IV)

W dniu 5 października 2011 roku S. K. w imieniu (...) S.A. udał się do siedziby (...). (...) Sp. z o.o. celem przeprowadzenia negocjacji odnośnie spłaty zadłużenia bądź odbioru pojazdu. Na miejscu spotkał się z R. J. (1). R. J. (1) obiecał, że zadłużenie zostanie spłacone do dnia 17 października 2011 roku. S. K. kilkakrotnie telefonicznie przypominał R. J. (1) o terminie spłaty zadłużenia. Z dniem 26 października 2011 roku doszło do rozwiązania umowy leasingu.

W dniu 9 listopada 2011 r. S. K. udał się do siedziby (...). (...) celem odbioru samochodu. R. J. (1) zapewniał go, że czeka na niego z samochodem. Po przyjeździe na miejsce S. K. stwierdził, iż firma jest zamknięta, a oskarżony R. J. (1) nie odbiera telefonu. Przedmiot leasingu nie został zwrócony. (...) SA wystąpił do Sądu z powództwem przeciwko (...). B. oraz (...). (...) o zapłatę należnych kwot. Uzyskał nakazy zapłaty, które po uzyskaniu klauzul wykonalności były podstawą prowadzonych egzekucji. Wskutek bezskuteczności egzekucji postępowania egzekucyjne zostały umorzone.

(zeznania świadka A. S. (3) k. 4370v w zw. z k. 795 tom IV, zeznania świadka S. K. k. 4224-4225 w zw. z k. 969, zawiadomienie dotyczące leasingu (...) k. 711-713, dokumentacja dotycząca leasingu (...) k. 714-735, k. 737, k. 796-807 tom IV, pismo k.4835 tom V sądowy)

W dniu 22 stycznia 2008 roku R. J. (1) w imieniu (...). (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) S.A. umowę leasingu operacyjnego o numerze (...). Przedmiotem leasingu był ekspres do kawy PRESTO W. (...) wraz z wózkiem pod ekspres o wartości netto 17 994,79 złotych. Pismem z dnia 13 lipca 2011 r. (...) Fundusz (...) wezwał (...). (...) Sp. z o.o. do zwrotu przedmiotu leasingu z umowy o numerze (...) na skutek jej wygaśnięcia i niedokonania formalności związanych z jej zakończeniem.

(zawiadomienie dotyczące leasingu (...) S.A. k. 744-745 tom IV, dokumentacja dotycząca leasingu (...) S.A. k. 746-750 tom IV)

W dniu 28 maja 2009 r. R. J. (1) w imieniu (...). (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) S.A. umowę leasingu operacyjnego o numerze (...). Przedmiotem umowy leasingu było urządzenie dzieląco-formujące (...) o nr (...). Wartość urządzenia wynosiła 139 500 złotych.

Pismem z dnia 31 maja 2011 r. (odebrany przez (...). (...) w dniu 7 czerwca 2011 r.) (...) S.A. poinformował (...). (...) o rozwiązaniu umowy leasingu o numerze (...) z uwagi na opóźnienia w zapłacie opłat leasingowych i ich nieuiszczenie pomimo wyznaczenia dodatkowego terminu. Jednocześnie wezwano (...). (...) Sp. z o.o. do bezwarunkowego, natychmiastowego zwrotu przedmiotu leasingu.

(zawiadomienie dotyczące leasingu (...) S.A. k. 744-745 tom IV, dokumentacja dotycząca leasingu (...) S.A. k. 751-756 tom IV)

Łączna wartość leasingowanych przedmiotów wynosiła 157 494,79 złotych.

(dokumentacja dotycząca leasingu (...) S.A. k. 746-756 tom IV)

(...) S.A. zlecił przeprowadzenie windykacji firmie (...) Sp. z o.o. Pracownik firmy (...) wielokrotnie spotykał się z R. J. (1) celem odzyskania przedmiotów leasingu. Do ich wydania nie doszło. R. J. (1) twierdził, że pożyczzył dany przedmiot leasingu, bądź został mu skradziony albo odmawiał podania gdzie one się znajdują.

(zeznania świadka A. S. (2) k. 4369v-4370 w zw. z k. 762 tom IV)

W dniu 6 maja 2010 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez Ł. C. zawarła z (...) S.A. cztery umowy leasingu operacyjnego.

Przedmiotem umowy o numerze (...) były urządzenia chłodnicze w postaci 3 lad (...) J. (...) C. o nr seryjnych (...), (...) i (...), lady (...) J. (...) Ambient o numerze seryjnym (...), szafy chłodniczej produkcji D. P. (1) o nr seryjnym (...) oraz stołu chłodniczego produkcji D. P. (1) o nr seryjnym (...). Wartość przedmiotów leasingu wynosiła 146 600,81 złotych.

Przedmiotem umowy leasingu o nr (...) były: piec obrotowy produkcji B. o nr seryjnym (...)1, piec obrotowy produkcji B. o nr seryjnym (...)2, piec pokładowy B. C. o nr seryjnym (...), piec pokładowy elektryczny (...) produkcji B. o nr seryjnym (...), komora szokowego mrożenia (...) na 2 wózki 600/800 produkcji A. o nr seryjnym (...). Wartość przedmiotów leasingu wynosiła 672 781,20 zł.

Przedmiotem umowy o nr (...) były: trzy komory fermentacyjne (...) produkcji B. o nr seryjnym (...), dwie komory fermentacyjne (...) produkcji B. o nr seryjnym (...), (...) o nr seryjnym (...)3, fasonierka Major Manu DK o nr seryjnym (...)4. Wartość przedmiotów leasingu wynosiła 285 004,20 złotych.

Przedmiotem umowy o nr (...) były dwa ekspresy do kawy P. produkcji W. o nr seryjnych 1190, (...). Wartość przedmiotów leasingu wynosiła 52 704 zł.

Łączna wartość wszystkich przedmiotów leasingu w chwili ich odbioru przez Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. Ł. C. wynosiła 1 157 090,21 złotych.

Z uwagi na zaprzestanie regulowania opłat leasingowych (...) S.A. rozwiązała z dniem 13 września 2011 r. wszystkie umowy leasingu z (...) Sp. z o.o. wzywając jednocześnie spółkę do natychmiastowego i bezwarunkowego zwrotu przedmiotów leasingu.

(zeznania świadka Ł. C. k. 4046-4048 w zw. z k. 839v tom V, k. 1175-1176 tom VI, zawiadomienie dotyczące leasingu (...) S.A. k. 876-879, dokumentacja dotycząca leasingu (...) S.A. k. 882-932 tom V, protokoły zdawczo-odbiorcze k. 4407-4414 tom III sądowy)

(...) S.A. upoważnił spółkę (...) S.A. w W. do podjęcia czynności mających na celu dokonanie przez leasingobiorcę zapłaty wymagalnych należności oraz zabezpieczenie i przejęcie przedmiotów leasingu. W imieniu (...) S.A. spółka (...) S.A. zwrócił się do leasingobiorcy o dokonanie do końca września 2011 roku zwrotu przedmiotów leasingu bądź spłaty całego zadłużenia wynikającego z umowy. Po bezskutecznym upływie terminu, w dniu 4 października 2011 r. R. J. (1) ustalił z pracownikiem firmy windykacyjnej, iż w dniu 25 października 2011 r. zostaną dokonane oględziny przedmiotów leasingu i oszacowane koszty demontażu. W dniu 25 października 2011 r. dokonano oględzin przedmiotów leasingu i sporządzono kosztorys. W dniu 8 grudnia 2011 r. pracownicy spółki (...) S.A. zostali poinformowani przez administratora budynku, w którym miała miejsce siedziba spółki (...), iż w nocy z firmy zostały wywiezione wszystkie maszyny. Po przybyciu na miejsce pracownicy firmy (...) S.A. stwierdzili, iż w siedzibie spółki (...) nie ma przedmiotów leasingu. W pomieszczeniach spółki pozostały jedynie dwa piece. Próby nawiązania kontaktu z R. J. (1) okazały się bezskuteczne. Pracownicy firmy windykacyjnej nie zdołali ustalić miejsca przechowywania przedmiotów leasingu. (...) SA złożył wniosek o naprawienie szkody wskazując jej wysokość.

(zeznania świadka P. S. (1) k. 4371 w zw. z k. 999 tom V, pismo k.4097 i k. 4725 tom II i V sądowy).

Piec obrotowy produkcji B. o nr seryjnym (...)1, piec obrotowy produkcji B. o nr seryjnym (...)2, komora szokowego mrożenia (...) na 2 wózki 600/800 produkcji A. o nr seryjnym (...) sprzedano do piekarni w B.. Dwie komory fermentacyjne (...) produkcji B. o nr seryjnym (...), F. Major Manu DK o nr seryjnym (...)4 sprzedano do L. T., ekspres do kawy P. sprzedany został do A. K.. R. J. (1) sprzedał również samochód V (...) będący przedmiotem umowy leasingu z (...).

(zeznania świadka P. C. k. 4132-4135 w zw. z k. 626-627 tom IV, pismo k.629 tom IV, k. 1560-1561 tom VIII, zeznania świadka W. M. (1) k. 570-571 tom III, k. 1823-1824 tom X, zeznania świadka M. O. (1) k.584-585 tom III, zeznania świadka J. Ł. k.1369-1370 tom VII)

(...) spółek z ograniczoną odpowiedzialnością: (...), (...) i P. stopniowo pogarszała się. Z początkiem 2011 roku zaczęły się problemy z terminowością wypłat wynagrodzeń dla pracowników. Część pracowników otrzymywała wynagrodzenie w ratach. Od kwietnia/maja wobec części pracowników zaprzestano wypłatę wynagrodzeń za pracę. Pracownikom nie płacono odpraw, ekwiwalentu za urlop, zasiłku chorobowego. Nie opłacano także składek na

ubezpieczenie grupowe dla pracowników w (...) S.A, ani składek na ubezpieczenie społeczne. Pracownicy po rozwiązaniu z nimi stosunku pracy nie otrzymywali świadectw pracy. Część pracowników skierowała pozwy do Sądów.

(tom III: zeznania świadka W. M. (1) k.570-571, zeznania świadka Z. K. k. 572, zeznania świadka J. S. k. 575, zeznania świadka G. Ż. k. 578, zeznania świadka R. K. (1) k. 581, zeznania świadka R. M. (1) k. 595, zeznania świadka I. R. k. 598-599, tom IV: zeznania świadka R. K. (2) k. 607, zeznania świadka S. W. (1) k. 610, zeznania świadka P. S. (2) k. 616, tom VII zeznania świadka W. A., zeznania świadka J. Ł. k. 1369-1370, k. 1578-1579 tom VIII, tom X zeznania świadka R. M. (1) k. 1820-1821, zeznania świadka Z. S. k. 1920-1921, tom XII: zeznania świadka K. K. (1) k. 2280-2281, zeznania świadka R. L. k. 2292-2294, k. 2301-2302, zeznania świadka A. S. (4) k. 2318-2319, zeznania świadka E. C. k. 2335-2336, zeznania świadka D. M. (2) k. 2351-2352, zeznania świadka D. S. (1) k. 2360-2361, zeznania świadka B. W. k. 2371-2373, tom XIII: zeznania świadka D. G. (2) k. 2403-2404, zeznania świadka A. K. k. 2412-2413, zeznania świadka M. R. (1) k. 2422-2423, zeznania świadka P. L. (1) k. 2438-2439, zeznania świadka A. M. (1) k. 2449-2451, zeznania świadka G. C. k. 2471-2479, zeznania świadka R. M. (2) k. 2487-2488, zeznania świadka P. W. k. 2510-2511, zeznania świadka A. S. (1) k. 2521-2522, zeznania świadka K. R. (1) k. 2551-2552, zeznania świadka A. W. k. 2563-2564, zeznania świadka P. M. k. 2574-2575, zeznania świadka M. M. (1) k. 2599, zeznania świadka P. F. k. 2602-2603, tom XIV: zeznania świadka Z. M. k. 2616-2618, zeznania świadka A. K. (1) k. 2628-2630, D. K. k. 2634-2636, zeznania świadka B. B. (1) k. 2639-2641, zeznania świadka K. K. (4) k. 2654-2656, zeznania świadka K. O. k. 2662-2664, zeznania świadka D. N. k. 2683-2684, zeznania świadka K. T. k. 2711-2712, zeznania świadka A. J. k. 2721-2722, zeznania świadka M. B. (1) k. 2737-2738, zeznania świadka S. J. k. 2759-2760, zeznania świadka K. W. k. 2765-2766, zeznania świadka R. M. (3) k. 2773-2774, zeznania świadka R. K. (3) k. 2786, zeznania świadka S. O. k. 2804-2806, tom XV: zeznania świadka R. K. (1) k. 2827, zeznania świadka P. P. (1) k. 2822-2823, zeznania świadka M. M. (2) k. 2835, zeznania świadka K. K. (5) k. 2859-2860, zeznania świadka A. K. (2) k. 2865-2866, zeznania świadka D. P. (2) k. 2884-2885, zeznania świadka B. P. k. 2888-2889, zeznania świadka Ł. K. k. 2897-2898, zeznania świadka A. Z. (1) k. 2901-2902, zeznania świadka M. G. k. 2906-2908, zeznania świadka M. K. (1) k. 2922-2924, zeznania świadka N. J. k. 2931-2932, zeznania świadka S. S. (2) k. 2946-2947, zeznania świadka M. M. (3) k. 2981-2983, zeznania świadka J. K. (2) k. 2990-2991, zeznania świadka Ł. M. k. 3007-3008, tom XVI: zeznania świadka W. A. k. 3021-3023, zeznania świadka M. A. k. 3028-3030, zeznania świadka M. K. (2) (k. 3136-3137), k. 3161, zeznania świadka M. Ś. k. 3141-3143, (k. 3152-3153), zeznania świadka J. F. k. 3184-3186, tom XVII: zeznania świadka K. B. k. 3202, zeznania świadka J. L. k. 3212, zeznania świadka K. K. (1) k. 4135-4140 w zw. z k. 1154-1155 tom VI, k. 1442 tom VIII, k. 1543-1544 tom VIII k. 2280-2281 tom XII, zeznania świadka A. W. (1) k. 4043-4045 w zw. z k. 613-614 tom IV, zeznania świadka D. M. (1) k. 4225-4227 w zw. z k. 1563-1564 tom VIII, zeznania świadka M. O. (1) k. 4041-4043 w zw. z k. 584-585 tom III, zawiadomienia pracowników k. 564-568 tom III)

R. J. (1) nie zapłacił za przeprowadzone w 2011 r. szkolenia pracowników.

(zeznania świadka P. K. (3) k. 2801 tom XIV)

Państwowa Inspekcja Pracy w okresie od kwietnia do września 2011 roku przeprowadziła szereg kontroli w spółkach (...). (...) i (...). B., a w okresie od marca do września 2011 r. w spółce (...). W wyniku przeprowadzonych kontroli stwierdzono m.in. nieterminowość bądź brak wypłat wynagrodzeń za pracę oraz wypłat wynagrodzeń za okres niezdolności do pracy w czasie choroby, nie wydanie świadectw pracy, nie prowadzenia karty ewidencji czasu pracy, brak wypłat ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop.

(kontrola PIP w (...). (...) Sp. z o.o. k. 3232-3237, k. 3238-3251, k. 3252-3267, k. 3268-3278 tom XVII, kontrola PIP w (...). (...) Sp. z o.o. k. 3279-3296, k. 3297-3380 tom XVII, k. 3381-3435, k. 3436-3445 tom XVIII, kontrola PIP w (...) Sp. z o.o. k. 3446-3563, k. 3564-3614 tom XIX, k. 3615-3653 tom XIX, k. 3654-3675 tom XIX, k. 3676-3687tom XIX)

W związku ze skargami złożonymi przez pracowników (...). (...) Sp. z o.o., (...). (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Ł. w dniu 14 listopada 2011 r. inspektorzy pracy M. P. (2) i W. L. udali się do siedziby spółek znajdujących się przy Al. (...) w Ł.. W siedzibie spółek nie zastano pracowników (...). (...) Sp. z o.o. i (...). (...) Sp. z o.o. Pod wskazanym adresem zastano pracownicę spółki (...), która wyjaśniła, że R. J. (1) - Prezes

Zarządu spółek jest nieobecny i przekazała numer telefonu do niego. E. K. poinformowała, że jest osobą upoważnioną do odbioru korespondencji adresowanych do Spółek (...). B., P. i (...). (...). W. L. i M. P. (2) pozostawili w siedzibie spółek żądania okazania w dniu 17 listopada 2011 r. o godzinie 11:00 dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli wraz z wezwaniem do osobistego stawiennictwa pracodawcy lub pełnomocnika w siedzibie spółki.

W odniesieniu do (...). (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. zażądano: akt osobowych pracowników obecnie zatrudnionych, akt osobowych pracowników z którymi ustał stosunek pracy w okresie od 01.07.2011 r., list wypłat wynagrodzeń za pracę oraz innych świadczeń pieniężnych ze stosunku pracy za VII, VIII, IX, X 2011 r. wraz z potwierdzeniem dokonanych wypłat, ewidencji czasu pracy pracowników za okres od 01.06.2011 r. do 31.10.2011 r. Od (...) B. zażądano przedstawienia dokumentów: potwierdzających realizację wydanego w toku ostatniej kontroli upomnienia z dnia 30.09.2011 r. ((...) -6100-K56- (...)), potwierdzających realizację wydanego w toku ostatniej kontroli wystąpienia z dnia 30.09.2011 r. ((...) -5310- (...) - (...)), listy płac za okres lipiec-październik 2011 r. wraz z potwierdzeniami wypłaty wynagrodzenia, akt osobowych aktualnie zatrudnionych pracowników oraz akt osobowych pracowników zwolnionych w 2011 roku, regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania.

W dniu 17 listopada 2011 r. inspektorowi pracy nie przedstawiono żądanych dokumentów. W. L. i M. P. (2) pozostawili drugie żądanie okazania potrzebnych do przeprowadzenia kontroli dokumentów. Termin wyznaczono na 23 listopada 2011 r. na godzinę 9:30. W dniu 23 listopada W. L. pozostawił trzecie żądanie okazania dokumentów. Termin wyznaczył na dzień 7 grudnia 2011 roku na godzinę 13:00. Żądania przedstawienia dokumentacji odbierała E. K.. Przekazywała je następnie R. J. (1).

W żadnym z terminów wskazanych w żądaniach ani pracodawca ani osoba uprawniona do reprezentowania spółki nie okazała dokumentów objętych zakresem kontroli. Jedynie w dniu 17 listopada 2011 r. inspektorom pracy okazano dokumentację spółki (...) w postaci: akt osobowych dwóch pracowników z którymi ustał stosunek pracy i akt 17 zatrudnionych pracowników oraz listy płac za wrzesień 2011 r. Z inspektorami pracy nie kontaktowano się telefonicznie celem ustalenia innego terminu przeprowadzenia kontroli.

W dniu 16 grudnia inspektorzy pracy sporządzili protokół z czynności kontrolnych w spółce (...), które przeprowadzili na podstawie otrzymanych w/w dokumentów. Próba doręczenia przedstawicielom spółki protokołu nie przyniosła rezultatu.

(zeznania świadka M. P. (2) k. 4048 w zw. z k. 873 tom V, zeznania świadka E. K. k. 4203-4204 w zw. z k. 1529-1530 tom VIII, k. 2675-2676 tom XIV, informacja PIP k. 657-658 tom IV, zawiadomienie PIP k. 863 tom V, k. 937-938, dokumentacja PIP k. 864-870, k. 939-942, kontrola PIP k. 3676-3687 tom XIX)

W dniu 7 grudnia 2011 r. inspektorzy pracy W. L. i M. P. (2) stawili się w siedzibie spółek. Drzwi do pomieszczeń Prezesa Zarządu R. J. (1) i sekretariatu były otwarte. W lokalach nikogo nie zastano. Na podłodze pomieszczenia sekretariatu znajdowały się dokumenty pracownicze. Od pracownika spółki będącej właścicielem budynku – K. R. (2), uzyskali informację, iż R. J. (1) w dniu 5 grudnia opróżnił pomieszczenia spółek. O zaistniałym fakcie inspektorzy pracy powiadomili Policję.

(zeznania świadka M. P. (2) k. 4048 w zw. z k. 873 tom V, informacja PIP k. 657-658 tom IV, zawiadomienie PIP k. 863 tom V, k. 937-938, dokumentacja PIP k. 864-870, k. 939-942)

Od połowy 2010 roku (...) Sp. z o.o. nawiązała współpracę z M. (...) A. T. Sp. j. Na mocy ustnych uzgodnień spółka (...) A. dostarczała (...) Sp. z o.o. towary piekarsko-cukiernicze do znajdującej się w T. piekarni spółki. Pod koniec 2010 roku rozpoczęły się opóźnienia w spłacie należności za dostarczone artykuły spożywcze. Początkowo przedstawiciele spółki (...) w sprawie opóźnień w płatnościach za dostawy kontaktowali się z K. K. (1) i I. C. (1). Od 2011 roku kontaktowano się z R. J. (1). R. J. (1) pisemnie i w prowadzonych rozmowach z przedstawicielami spółki (...) zobowiązywał się do regulowania należności. Wskazywał, że problemy z terminowością spłat należności wynikają ze zmian personalnych w spółce. Zapewniał, że wszystkie należności zostaną uregulowane. Po tych oświadczeniach M. dostarczała towar dla spółki (...). M. T. podejmował decyzje o kontynuowaniu dostaw również na prośby kierownika

piekarni, iż brak dostaw spowoduje wstrzymanie produkcji. Od maja 2011 roku (...) Sp. jawna przestała dostarczać towar spółce (...). Spółka nie otrzymała zapłaty za towary o łącznej wartości 72 621,90 złotych dostarczone pomiędzy 15 lutego 2011 roku a 19 kwietnia 2011 roku. Wniosła o naprawienie szkody w całości.

(zawiadomienie M. (...).A. (...) Sp. jawna k. 1221-1224 tom VII, dokumenty dotyczące zobowiązania P. wobec (...) Sp. jawna k. 1230-1257, k. 1293-1327, k. 1347-1352 tom VII, zeznania świadka M. T. k. 4196- 4198 w zw. z k. 1290-1291 tom VII, k. 1345v tom VII, k. 1227-1229 tom VII, zeznania świadka S. M. k. 4194-4196 w zw. z k. 1333-1334 tom VII, zeznania świadka W. A. k. 4200-4202 w zw. z k. 1335-1336 tom VII, k. 3022 tom XVI, zeznania świadka K. K. (1) k. 4135-4140 w zw. z k. 1442 tom VIII, k. 1154-1155 tom VI, wniosek k. 4792 tom V sądowy)

Pieniądze ze sprzedaży maszyn dla spółki (...) zostały przeznaczone na spłatę części zadłużenia za wynajem pomieszczeń biurowych przy ul. (...).

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 1396-1397 tom VII)

W lutym 2011 r. (...) Sp. z o.o. nawiązała współpracę z (...) Centrum (...) Spółka jawna w K.. Spółka (...) dostarczała P. towary piekarniczo-cukiernicze. Zamówienia ze strony piekarni (...) były składane przez pracowników spółki do kierownika regionalnego (...) M. R. (2). (...) realizowała dostawy surowców do produkcji pieczywa i wyrobów cukrowniczych raz w tygodniu, raz na 10 dni. Płatności przez (...) były regulowane poprzez przelewy bankowe bądź gotówką. W niedługim czasie od rozpoczęcia współpracy zaczęły się opóźnienia w płatnościach za dostarczony towar. Po powstaniu zaległości A.-P. wprowadziła zasadę odpłatności gotówką przy odbiorze. P. zaprzestał wówczas zamawiać towar. Kwoty pieniędzy, które były wpłacane przez P. na poczet zaległości zaliczano na najstarsze wymagalne faktury.

P. nie zapłaciła za towary o wartości 173 206,03 złotych dostarczone pomiędzy 14 kwietnia 2011 r. a 21 czerwca 2011 r. Pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty i rozmów telefonicznych P. nie uregulował należności.

Wobec Spółki Sąd Rejonowy w Kielcach wydał w dniach 27 lipca 2011 r. oraz w dniu 02 września 2011 r. dwa nakazy zapłaty w postępowaniu nakazowym z powództwa A.-P.. Postępowania egzekucyjne przeciwko P. okazały się bezskuteczne.

(zawiadomienie A.-P. k. 1017-1022 VI, dokumenty, nakazy zapłaty dotyczące A.-P. k. 1026-1095, zeznania świadka J. K. (3) k. 4130-4132 w zw. z k. 1097 tom VI, zeznania świadka M. R. (2) k. 4251-4254 w zw. z k. 1129-1131 tom VI, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001v-4004 w zw. z k. 1214-1217 tom VI).

W 2014 r. R. J. (1) nawiązał kontakt z przedstawicielami A.-P. proponując spłatę zadłużenia poprzez wykonywanie usług pośrednictwa w sprzedaży maszyn.

(zeznania świadka J. K. (3) k. 4131)

(...). (...), (...). B. i P. posiadały wobec ZUS zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. W firmie (...). B. zadłużenie na ubezpieczenie społeczne w kwocie 119 190,52 złote obejmowało okres od marca do maja 2010 r., sierpień i grudzień 2010 r., od marca do czerwca 2011 r. Na ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca do maja 2010 r., grudzień 2010r., od marca o czerwca 2011 r. zadłużenie wynosiło 37 139,37 zł. W (...) sp. z o.o. zadłużenie na ubezpieczenie społeczne za okres maj 2010 r., od sierpnia do grudnia 2010 r., od stycznia do sierpnia 2011 r., od października do listopada 2011 r. – 216 454,36 złotych. Zadłużenie na ubezpieczenie zdrowotne w firmie (...) za okres od kwietnia 2010 r. do sierpnia 2011 r., od października do listopada 2011 r. wynosiło 78 155,70. W (...). (...) Sp. z o.o. zadłużenie na ubezpieczenie społeczne w kwocie 10 917,46 zł obejmowało okres od lutego do czerwca 2011 r. na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia do czerwca 2011 r. zadłużenie w (...). (...) wynosiło 3 347,48 złotych

(zeznania świadka A. Z. (2) k. 837 tom V, k. 1607 tom VIII, informacja z ZUS k. 838 tom V, k. 1187 tom VI, k. 1210-1211 tom VI, k. 1608-1618 tom VIII, dokumentacja ZUS dotycząca firmy (...) Sp. z o.o. k. 1619-1686 tom IX, dokumentacja

z ZUS dotycząca firmy (...). (...) Sp. z o.o. k. 1687-1688 tom IX, lista stanów należności k. 1689-1691 tom IX, ZUS RCA pracowników (...). B. k. 1692-1776, dokumentacja z ZUS dotycząca (...). (...) k. 1777-1814 tom IX, informacja Urzędu Skarbowego dotycząca P. k. 1136-1144 tom VI).

Wszystkie trzy Spółki formalnie istnieją do chwili obecnej, lecz ich faktyczna działalność zakończyła się na początku grudnia 2011 roku, gdy R. J. (1) opróżnił wynajmowane od P. K. (1) pomieszczenia Spółek z przedmiotów posiadających wartość materialną i opuścił je, porzucając tam jedynie akta osobowe pracowników Spółek oraz segregatory m.in. z listami płac i drukami PIT. Działalność została zawieszona.

(zeznania P. K. (1) k. 645-647 tom IV k. 1432 tom VIII, k. 4039-4040 tom II sądowy, protokół oględzin k. 650-653, wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4774 tom V sądowy)

W sierpniu 2011 r. I. C. (1) złożyła zawiadomienie o przestępstwie znęcania się nad nią przez R. J. (1).

(kopia akt 1 Ds. 1776/11 i 2 Ds. 209/12 PR Ł. k. 1840-1911 tom X)

R. J. (1), syn W. i Z. z domu C., ur. (...) w K., posiada obywatelstwo polskie, wykształcenie średnie, kawaler, ojciec dwojga dzieci w wieku 12 i 16 lat, bez zawodu, pracujący dorywczo jako przedstawiciel handlowy na umowę zlecenie, z wynagrodzeniem około 2.000 zł miesięcznie, bez majątku, nie leczony psychiatrycznie, odwykowo, neurologicznie, nie karany.

(dane osobopoznawcze k. 3966 tom I sądowy, k. 4774 tom V sądowy, dane o karalności k. 4799 tom V sądowy)

I. C. (1), córka B. i K. z domu S., ur. (...) w K., obywatelstwo polskie, o wykształceniu wyższym niepełnym - filologia niemiecka, panna, matka dwójki dzieci w wieku 12 i 16 lat, zatrudniona w (...) Sp. z o.o. z wynagrodzeniem około 1.600 brutto zł miesięcznie, obecnie zarejestrowana w Urzędzie Pracy, nie karana.

(dane osobopoznawcze k. 3966 tom I sądowy, k. 4774 tom V sądowy, dane o karalności k. 4797 tom V sądowy)

W toku postępowania sądowego oskarżona I. C. (1) została poddana jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Jak podali biegli nie zdradza ona objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. U oskarżonej rozpoznano zaburzenia adaptacyjne u osoby z cechami nieprawidłowo ukształtowanej osobowości. W czasie dokonywania zarzucanych jej czynów I. C. (1) rozumiała ich znaczenie i mogła pokierować swoim postępowaniem.

(opinia sądowo-psychiatryczna k. 3974-3978 tom I sądowy)

W czasie pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym **oskarżony R. J. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż jest prezesem (...) Sp. z o.o. od września 2010 r. Na 2010 r. spółka przyniosła zysk w wysokości około 500 000 zł. Wskazał, że strona finansowa była prowadzona przez I. C. (1). Od września 2009 r. I. C. (1) złożyła rezygnację z funkcji prezesa i odeszła ze Spółki. Powróciła do niej w styczniu 2011 r. i została nominowana na członka zarządu Spółki. Tego powołania nie zgłosiła do KRS-u. Oskarżony wyjaśnił, iż w dniu 16 lutego 2011 r. na spotkaniu w (...) Banku była obecna I. C. (1). Wskazał, iż to I. C. (1) sporządziła całą dokumentację w postaci wykazu zamówień do realizacji, rachunku zysków i strat, bilansu za rok 2010, zawiadomienia o dokonaniu przelewu wierzytelności. Podał, iż to on podpisał się pod umową kredytową oraz pod zawiadomieniem z dnia 16 lutego 2011 r. do A. Polska. Oskarżony podkreślił, iż nie miał świadomości, że dokument jest sfałszowany. R. J. (1) podał, że nie miał dostępu do konta bankowego. Na jego żądanie pracownica D. M. (1) bądź I. C. (1) udzielały mu informacji na temat stanu konta bankowego. Wyjaśnił, że kredyt w (...) jako prezes zarządu podpisał w maju 2011 r. lub na koniec kwietnia. To był kredyt na bieżące zakupy towarów i na spłatę kredytu z (...) Banku choć w części. Nie spłacają tego kredytu ponieważ linia kredytowa została zamknięta w lipcu bądź sierpniu 2012 r. Wyjaśnił, że nie złożył sprawozdania finansowego za 2010 r. albowiem I. C. (1) go nie przygotowała i nie dała mu go do podpisu. Podał, że w leasingu mieli samochody osobowe i dostawcze, meble warsztatowe, wózek widłowy. Mienie to zostało zabrane przez firmę leasingową. (...) biurowe rozliczył w czynszu z najmującym z ul. (...). O złej sytuacji spółki dowiedział się

we wrześniu 2010 r. I. C. (1) odeszła ze spółki, a na jej miejsce przysłała I. K. i to on wskazała mu nieprawidłowości w postaci braku rozliczeń salda.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 171-173)

Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony wskazał, że dokument dotyczący cesji wierzytelności z firmy (...) dostał tylko do podpisania. O tym, że ta deklaracja jest niezgodna z prawdą dowiedział się od klienta w momencie gdy (...) Bank zwrócił się o egzekucje tej deklaracji.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 181)

Podczas kolejnych przesłuchań R. J. (1) wyjaśnił, że był prezesem spółki (...). (...) sp. z o.o., która powstała w 2005 r. Spółka ta zajmowała się sprzedażą i instalacją urządzeń gastronomicznych. Później powstały Spółki (...). Wskazał, że I. C. (1) do lipca 2011 r. zajmowała się prowadzeniem księgowości dla tych spółek. Podał, że gdy zaciągał kredyty sytuacja spółek była znośna. Wyjaśnił, iż nie wie gdzie są przedmioty leasingu albowiem, magazynierzy odeszli i nie rozliczyli się z dokumentacją. Część przedmiotów wymienionych w piśmie z dnia 13.04.2012 r. znajduje się w piekarni na ul. (...), a części przedmiotów nigdy nie było. Protokół ich odbioru podpisał Ł. C., a gdy on przejął prezesurę nie było tych przedmiotów, ani nie dostał dokumentów wyjaśniających co się z nimi stało. Samochód V. (...) stał na posesji przy ul. (...). Wskazał, iż w styczniu 2012 r. rozmawiał z P. U., która powiedziała mu, że I. C. (1) poprosiła ją o wykonanie pieczętek firmy (...). Wcześniej A. R. (2) (W.) powiedziała mu, że podpisy były sfalszowane.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 956-959, k. 1001-1002)

W czasie kolejnego przesłuchania oskarżony nie przyznał się do popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę (...). Podał, że firma ta współpracowała z (...) sp. z o.o. Podniósł, iż o zaległościach wobec (...) dowiedział się od W. P. – dyrektora P., który zajmował się negocjacjami z (...). Wyjaśnił, że był informowany przez pracowników o zaległościach w płatnościach faktur, to on wówczas mówił im, żeby dokonali jakieś płatności, aby była kolejna dostawa w przyszłym tygodniu, żeby nie było przerwy w działalności. Zamówienie na mąkę składał dyrektor piekarni według potrzeb i on dbał o to żeby były dostawy, a dyrektor P. i I. C. (1) dbali, żeby nastąpiły płatności. Wskazał, iż spółka (...) działała do grudnia 2011 r. W okresie kwiecień – czerwiec miała długi z tytułu czynszu około 100 tys. zł i długi wobec dostawców. Gdy w grudniu 2011 r. spółka zaprzestała działalności z powodu braku płynności finansowej to była zadłużona na jakieś 400-500 tys. zł. Dyrektor P. i I. C. (1) przestali pracować w lipcu-sierpniu 2011 r.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 1214-1217)

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę firmy (...). Wyjaśnił, iż przejęcie zobowiązania przez firmę (...) nastąpiło ponieważ firma ta była w lepszej sytuacji. Spłata zaległości nie nastąpiła ponieważ po odejściu pracowników, w tym I. C. (1) nie miał się tym kto zająć. Podał, że nie miał środków na zatrudnienie osoby do prowadzenia księgowości. Głównymi wierzycielami P. są M., A.-P. i właściciel nieruchomości z ul. (...) pan K.. Maszyny piekarnicze w T. należały do spółki (...) i zostały sprzedane firmie (...). Wyjaśnił, że z ich sprzedaży spłacił częściowo zobowiązania za wynajem biur przy ul. (...). Przyznał, iż obiecywał (...), że spłaci ich ze sprzedaży maszyn, ale pojawiły się tamte zobowiązania, a pan K. zapowiedział, że odłączy prąd w biurze.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k.1396-1397, k. 1517)

W czasie przesłuchania w dniu 22 maja 2013 r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, że jeżeli chodzi o maszyny objęte umową przewłaszczenia na rzecz pana K., to opuszczając pomieszczenie firmy w grudniu 2011 r. pozostawił je tam. Opuszczając pomieszczenia wywiózł meble, które były własnością spółki oraz część urządzeń należących do spółki, natomiast nie zabierał rzeczy które były przewłaszczone. Podał, że nie przekazywał panu K. pomieszczeń, pozostawił je zamknięte, tylko biurowe zostały otwarte, bo w tym czasie gdy zabierał rzeczy przyjechał pan K.. Do zamkniętych pomieszczeń klucze miał pan K.. Podał, iż nie pamięta czy dostawał wezwania z Państwowej Inspekcji Pracy, czy pani K. mu je przekazywała. Wyjaśnił, iż części przedmiotów (...) nie

było już gdy przejął spółkę (...). Podał, że jeżeli chodzi o przedmioty firmy (...) to ekspres został pożyczony jakieś firmie z którą współpracowali, a potem się dowiedział, że został on wydany komuś kto się przedstawił jako ich pracownik. Wskazał, że jeżeli chodzi o wypłatę kredytu z (...) to były spłacane dwie pożyczki, które prywatnie zawarł, ale pieniądze te pożyczał na potrzeby spółki. Przyznał, iż z kredytu tego były przelane pieniądze na jego konto, ale było to jego wynagrodzenie bądź zaliczki na służbowe wyjazdy zagraniczne. Potwierdził, iż były zaległości wobec ZUS, pracowników, leasingodawców, ale było to spowodowane trudną sytuacją finansową spółek.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 3701-3706)

Przed Sądem oskarżony R. J. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, iż w (...) sp. z o.o. , (...) sp. z o.o. prezesem był krótko. Przejął wszystkie zobowiązania po poprzednikach. Podniósł, że sytuacja finansowa (...) była dobra. Wynikało to ze sprawozdań finansowych za poprzednie lata. Podkreślił, że jego rola ograniczała się do działań handlowo-marketingowych. Oskarżony wyjaśnił, że cała praca jaką wykonywał została zniweczona w ciągu 1 roku z powodu działania I. C. (1). I. C. (1) powołał do spółki (...). Została Prezesem tej spółki ponieważ on był prezesem w spółce (...). Oskarżony wyjaśnił, że zatrudnił osoby z rodziny I. C. (1)- m.in. Ł. C., S. S. (2), P. S. (3), Ł. M.. R. J. (1) wyjaśnił, że do obowiązków I. C. (1) należało sprawdzanie płynności finansowej, wykonywanie przelewów, przygotowywanie wyniku finansowego spółki. Do tych czynności I. C. (1) korzystała z usług osób bądź instytucji. Korzystała ona z profesjonalnie przygotowanych do tego osób, w tym (...). Był także konsultant do spraw podatkowych – P. K. (3). I. C. (1) zajmowała się wykonywaniem operacji finansowych. Oskarżona działalność w spółce prowadziła do października lub września 2010 roku. Wtedy złożyła rezygnację z funkcji członka zarządu (...) i przez 3 miesiące nie było jej w spółce. Odszedł także jej brat. Po tych 3 miesiącach obydwój wrócili do spółki. Wskazał, że odchodząc ze spółki (...) nie rozliczyła stanów magazynowych, nie przekazała środków w kasie, ani kasy ze wszystkich trzech spółek, nad którymi miała nadzór. Oskarżony wyjaśnił, że po powrocie do spółki spłacił jeden kredyt w wysokości 1.000.000 zł przed zaciągnięciem kredytu z (...) banku. Umowę kredytową podpisywała I. C. (1), a on go spłacił ze środków, które pozyskał w spółce. Wskazał, że I. C. (1) po powrocie ponownie została powołana na członka zarządu w spółce (...), ale tego protokołu ze zgromadzenia wspólników nie złożyła w KRSie. Wykonywała wszystkie te obowiązki jakie miała poprzednio. Wyjaśnił, że na spotkaniu w (...) Banku, w którym uczestniczyli wspólnie była I. N.. Było to przed podpisaniem umowy z (...) Bankiem. R. J. (1) wskazał, że jeżeli chodzi o spółki (...) czy A.-P. to przejął te zobowiązania po poprzednikach- Ł. C., K. K. (1). Wyjaśnił, iż jeżeli chodzi o kredyt z (...) Banku to nie uczestniczył w negocjacjach. I. C. (1) znalazła pośrednika czy też osobę prywatną, która zajmowała się tymi sprawami. Osoba ta współpracowała (...) Bankiem. Zostały przedstawione wyniki spółki i kredyt został udzielony, a środki przeznaczone zostały na działalność spółki. Ta kwota 1.200.000 zł była przeznaczona na spłaty dla dostawców, a pozostała kwota 800.000 zł była spożytkowana na potrzeby bieżące. Podał, że przedmioty leasingu nie zostały mu przekazane w żaden sposób. Oskarżony podniósł, że nigdy nie uchylał się od kontaktów z Inspekcją Pracy. Zawsze się zgłaszał. Pod koniec grudnia był taki natłok spraw, że mógł zaniedbać jeden czy dwa terminy. R. J. (1) wyjaśnił, że przyczyną prawdziwych problemów była słaba sprzedaż. Wskazał, że spółka miała ok. 400.000 kosztów miesięcznie, a on był jedyną osobą, która wносиła jakąś sprzedaż w okresie między wrześniem 2010 i sierpniem 2011 roku. Podniósł, że transakcja z A., z której było 2.000.0000 zł zysku i umowa z firmą (...), która nie zapłaciła ok. 100.000 euro – to były główne przyczyny problemów finansowych spółki. Kolejną przyczyną były środki nierozliczone przez I. C. (1) i koszty jakie generowała spółka (...), której początkowo prezesem był Ł. C.. Oskarżony wyjaśnił, że spółka ta miała za zadanie za swoim pośrednictwem, sprawdzanie urządzeń i technologii piekarniczych. Oskarżony wyjaśnił, że w końcówce działalności nie były płacone wynagrodzenia ani podatki ani ZUS. Wszystkie podatki musiały być uregulowane do maja 2011 roku, musieli mieć wszystko zapłacone by uzyskać kredyt. Dlatego kilka dni przed uzyskaniem tego kredytu została udzielona im pożyczka od H. S. w kwocie 100.000 zł. Ta kwota została przekazana do Urzędu Skarbowego na pokrycie podatków. Dużo było wpłat w gotówce od spółki (...), gdyż sprzedawali pieczywo. Kasjerem w spółce w tym okresie była A. T. (2), a nadzór nad płatnościami sprawowała I. C. (1). Ona decydowała komu i co wypłacić z kasy. Dużo pobrań w gotówce dokonała I. C. (1) i nie rozliczyła się z nich. Podniósł, że jedna z pożyczek była udzielana dla spółki- a nie prywatnie. Obydwie zostały spożytkowane na cele spółki, a co do jednej z nich powinna być umowa i odprowadzony zostać podatek (...). Ta pierwsza pożyczka spożytkowana była na spłatę podatku firmowego. Potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

(wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) k. 4001-4004)

Na rozprawie w dniu 10 marca 2014 r. oskarżony wyjaśnił, iż pieczętka z nazwiskiem L. V. była wyrobiona w czasie pierwszego kredytu który został zaciągnięty w (...) Banku na kwotę 1 000 000 zł, który został spłacony. (wyjaśnienia oskarżonego k. R. J. (1) k. 4071)

W czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym **oskarżona I. C. (1)** przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, iż od 1997 r. do sierpnia 2010 r. pozostawała w konkubinacie z R. J. (1). W trakcie konkubinatu była członkiem zarządu spółki (...). Początkowo była także udziałowcem spółki (...) oraz P. ale stopniowo na polecenie R. J. (1) udziały te przepisała na niego. Podniosła, iż do firmy wróciła od lutego 2011 r. Została zatrudniona jako księgowa w (...). Wyjaśniła, iż R. J. (1) zwrócił się do niej o przygotowanie dokumentacji do zaciągnięcia kredytu. Wskazał jej zamówienia wobec A., które jeszcze nie były zrealizowane. Mówił, że A. jeszcze nie zapłaciło za te kontrakty. Przyznała, iż wpisała we wniosku dane z zamówień złożonych przez A. nie sprawdzając czy zamówienia te były opłacone czy nie. Wskazała, iż pewnego dnia R. J. (1) powiedział jej, że przegrał dużą kwotę w kasynie i zastawił samochód Passat, który był w leasingu. Tego dnia powiedział, że L. V. nie podpisze dokumentu ponieważ te płatności zostały dokonane ale potrzebuje pilnie pieniędzy z kredytu. I. C. (1) podniosła, że R. J. (1) zmusił ją poprzez groźby i bicie do podrobienia podpisu. Wskazała, iż zwróciła się do P. U. aby zamówiła pieczętkę. Przyznała, że sfalszowała podpis L. V. i przystawiła pieczętkę. Wyjaśniła, iż po kredycie z (...) Banku (...) potrzebował dalszych pieniędzy. Oskarżona wyjaśniła, iż R. J. (1) kazał jej przelać pieniądze z kredytu na swoje konto oraz dokonać przelewów dla osób, które mu pożyczyły pieniądze. Potem kazał jej założyć kolejne konto, aby można było przelewać pieniądze i pobierać je z obydwu kont. Wskazała, iż pieniądze które przelewała na swoje konto na polecenie R. J. (1) przekazywała mu do ręki. Pieniądze te częściowo były przeznaczone na jego długi, a częściowo na płatności P.. Oskarżona podniosła, że to wszystko co opisała robiła ponieważ była do tego zmuszana.

(wyjaśnienia oskarżonej I. C. (1) k. 3692-3697)

Na rozprawie głównej oskarżona I. C. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Oskarżona przyznała się do podrobienia podpisu. Wskazała jednak, że zrobiła to pod przymusem i groźbą R. J. (1). Podała, że w spółce (...) posiadała początkowo 50 % udziałów. Pełniła funkcję prezesa. Jednak to R. J. (1) zarządzał i wydawał polecenia podniosła, że w sierpniu 2009 roku kiedy odchodziła z (...) B. została zawieszona do notariusza, by podpisać dokumenty sprzedaży udziałów (...) i P.. Tego samego dnia została zawieszona do Urzędu Miasta gdzie miała być wymeldowana razem z dziećmi z mieszkania. Nie zrobiła tego dobrowolnie tylko pod przymusem. Podniosła, że była słupem w (...) B., a jej brat w firmie (...). Wyjaśniła, że w (...) B. przy dokumentach finansowych pomagała jej J. R., a jej praca ograniczyła się do robienia przelewów i regulowaniu płatności. Księgowaniem dokumentów zajmowały się przede wszystkim K. K. (1) i Pani M.. Wyjaśniła, że w 2011 roku wróciła do (...) jako księgowa. Podniosła, że gdy była prezesem w (...) w księgowości pracowała pani K. i pani M.. Podała, że wydawała polecenia, które kazał jej wydać R. J. (1). Jej wkład pracy w księgowanie był taki, że księgowała wyciągi bankowe, a na koniec roku z panią J. R. przygotowywała sprawozdanie finansowe. T. imienny z (...) był na nią, a token (...) był wydany na nazwisko R. J. (1) z tym, że ona go obsługiwała. Wskazała, iż odeszła z firmy (...) z powodów prywatnych, a wróciła już do firmy (...), bo była do tego zmuszona. Odeszła, gdyż była bita i szantażowana. R. J. (1) zajmował się handlem, sprzedażą i decydował o wszystkim. Do sierpnia 2010 roku były opóźnienia w płaceniu faktur, ale było to regulowane. Dodała, że potem, jak odeszła J. podpisał kontrakt z A.. W tym czasie zaczął podejmować działalność P., gdzie jej brat był prezesem. Oskarżona wyjaśniła, że otwarcie P. było wtedy gdy prezesem była K. K. (1). Wtedy sanepid odebrał piekarnie i (...) zaczął prowadzić działalność produkcyjną. P. dostawał duże pożyczki z (...) na rozpoczęcie działalności, dlatego też brakowało pieniędzy z (...) by realizować zamówienia dla A.. Były kupowane urządzenia piekarnicze, cokoły w piekarniach- to wszystko było kupowane z zagranicy. (...) kupowało ubrania dla pracowników z P.. Oskarżona zaprzeczyła, aby była powołana do zarządu B. jak wróciła. Podniosła, że kiedy wróciła do firmy, to dochodziły do niej sygnały od pracowników, że w czasie kiedy jej nie było R. J. (1) grał w kasynach, podała, że przyjeżdżał do firmy tylko po pieniądze do kasyna około godziny 14.00- 15.00. Dzienny limit wypłaty wynosił 20.000 zł. I. C. (1) wyjaśniła, że wszystkie kontakty z A. prowadził J.. To J. kontaktował się z V.. Według oskarżonej R. J. (1) musiał wiedzieć,

że ten podpis jest podrobiony. Wskazała, że przygotowała wszystkie dokumenty do kredytu, a pieczętkę załatwiła P. U.. Wyjaśniła, że co do kredytu z (...), to kiedy nie wystarczyło pieniędzy z kredytu z (...) Banku, to J. kazał szukać pieniędzy na swoje długi. W tym czasie w firmie pojawiała się osoba M. O. (1), który był z Hestii i ubezpieczał samochody. M. O. (1) powiedział, że zna pośredników zajmujących się kontaktami między firmą, a bankami i dla danej firmy szukają banku, który mógłby udzielić kredytu spółce. Pan M. O. (1) skontaktował ją z dwoma osobami i oni powiedzieli, że (...) Bank byłby w stanie udzielić spółce kredytu pod warunkiem okazania dokumentów finansowych w postaci bilansu i rachunku zysku i strat, stanów magazynowych. Wypełniła formularz kredytowy. Kredyt został udzielony. Tego samego dnia R. J. (1) otworzył konto w BOŚu i ona musiała na jego konto przelać zaliczkę 20.000 zł. Podniosła, że pracownicy mówiły jej, że J. przychodził i brał pieniądze z kasy sklepu, a kiedy nie było już pieniędzy w firmie zaczął zastawiać komputery firmowe w lombardzie oraz inne urządzenia. Pracownicy nie mieli na czym pracować, czy wystawiać faktur. Oskarżona wyjaśniła, że R. J. (1) powiedział jej, iż samochód z leasingu Passat C sprzedał innej osobie za długi. Odnośnie maszyn z (...) oskarżona wyjaśniła, że część tych maszyn pracowała jak została uruchomiona produkcja w P. w Ł. i w L. w T.. I. C. (1) podniosła, że w styczniu 2012 roku R. J. (1) powiedział jej, że zorganizował wymontowanie tego sprzętu z P. i wywiózł go. Zostały tylko piece wsadowe, których nie dało się wymontować. Był wtedy pan K., była Policja, ale on zdążył wywieźć te maszyny. Podniosła, że kilka razy w tygodniu R. J. (1) groził jej zabójstwem, przykładał jej nóż do gardła. Gdyby nie było tych gróźb, nigdy nie sfałszowałaby podpisu. Wskazała, iż nie wie gdzie jest dokumentacja księgowa spółek. Księgowość była prowadzona w formie elektronicznej i papierowej. Komputery R. J. (1) wywiózł do Lombardu dokumenty były wożone do (...) i to dotyczy też firmy (...). Oskarżona potwierdziła wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

(wyjaśnienia oskarżonej I. C. (1) k. 4004v-4007)

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: W. M. (1), Z. K., J. S., G. Ż., R. K. (1), R. M. (1), I. R., R. K. (2), S. W. (1), P. S. (2), W. A., J. Ł., Z. S., R. L., A. S. (4), E. C., D. M. (2), D. S. (1), B. W., D. G. (2), A. K., M. R. (1), P. L. (1), A. M. (1), G. C., R. M. (2), P. W., A. S. (1), K. R. (1), A. W., P. M., M. M. (1), P. F., Z. M., A. K. (1), D. K., B. B. (1), K. K. (4), K. O., D. N., K. T., A. J., M. B. (1), S. J., K. W., R. M. (3), R. K. (3), S. O., R. K. (1), P. P. (1), M. M. (2), K. K. (5), A. K. (2), D. P. (2), B. P., Ł. K., A. Z. (1), M. G., M. K. (1), N. J., S. S. (2), M. M. (3), J. K. (2), Ł. M., W. A., M. A., M. K. (2), M. Ś., J. F., K. B., J. L., K. K. (1), A. W. (1), D. M. (1), jak również M. O. (1) i P. J. (U.). Zeznania te są ze sobą zbieżne, nadto wzajemnie się uzupełniają i pokrywają. Świadkowie zgodnie zeznają o złej kondycji finansowej spółek, płaceniu wynagrodzeń w ratach bądź w ogóle, braku świadectw pracy po ustaniu stosunku pracy, braku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne jak również kierowaniu pozwów do sądów. Zeznania te znajdują nadto potwierdzenie w dokumentach: zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa skierowanego do Prokuratury Rejonowej Ł. w sierpniu 2011 roku, czy też orzeczeniach Sądów w przedmiocie wypłaty zaległych świadczeń.

Fakt braku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne potwierdza także świadek A. Z. (2) – Kierownik Referatu Wydziału Rozliczeń Kont Płatników Składek ZUS I/O Ł. oraz załączone do akt wydruki systemowe. Brak podstaw by zeznania te kwestionować.

Zeznania świadków H. S. i R. D. należy także uznać za wiarygodne. Osoby te pożyczyły pieniądze oskarżonym w związku z problemami finansowymi Spółek, co wynika zarówno z wyjaśnień oskarżonego R. J. (1) jak też zawartych umów i wyciągów bankowych.

Zgodne z prawdą są również zeznania świadka M. P. (1)- pracownika Centrum Doradztwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł.. Jak zeznał w/w świadek księgowość firmy (...). (...) sp. z o.o. prowadziła E. S. (2), umowa zaś została rozwiązana z dniem 1 czerwca 2011 roku z uwagi na brak płatności za usługi oraz brak pełnej dokumentacji księgowej. Zeznania te są obiektywne, spójne, nadto zbieżne z zeznaniami świadków E. S. (2) i W. Z., którym Sąd dał wiarę w całości .

Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka I. K.. Składając zeznania wskazała jakie obowiązki jako księgowej zostały jej zlecone oraz dlaczego zdecydowała się zakończyć pracę w spółce (...). (...) sp. z o.o. Zeznania te jako obiektywne należało uznać za prawdziwe.

Jako wiarygodne choć niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał zeznania świadków D. D., A. K. (3), T. Z., M. S. (1), P. Z., A. L., A. P., P. L. (2), J. K. (4), I. W., A. M. (2), B. K. (1), M. M. (5), V. W., M. J. (1), D. F., A. M. (3), R. N., B. K. (2), K. K. (8), D. S. (2), M. B. (2), S. S. (4), D. C., J. Z. (1), W. M. (2), J. Z. (2), M. L., E. S. (3), S. C., J. C., T. D., P. S. (3), K. D., B. R., B. M., A. M. (4), M. P. (3), S. G., P. D., J. G., A. B., A. O. (2), T. O., J. N., A. S., M. S. (2), K. N., M. D., A. R. (1) i E. R..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. P.. Świadek w ramach umowy zlecenia świadczył usługi w zakresie serwisu urządzeń piekarniczych na rzecz firmy (...). (...) sp. z o.o. Firma oskarżonego nie zapłaciła mu za wykonane usługi w okresie styczeń – kwiecień 2011 roku. Faktury z tego okresu opiewają na kwotę ponad 10 000 złotych. Do chwili obecnej nie zostały one zrealizowane. Brak podstaw by zeznania te kwestionować zwłaszcza, że jak wynika z zeznań m. in. pracowników tej spółki miała ona problemy finansowe. Podobnie należy ocenić zeznania świadka M. J. (2), który na rzecz w/w spółki wykonywał usługi spawalnicze.

Za zgodne z prawdą Sąd uznał także zeznania świadka P. K. (3). Osoba ta w ramach prowadzonej działalności gospodarczej przeprowadziła w roku 2011 szkolenia z zakresu podatków dla pracowników firm (...). (...) sp. z o.o. i (...). (...) sp. z o.o. Za przeprowadzone szkolenia świadek nie otrzymał wynagrodzenia. Zeznania te nie zostały podważone.

Brak podstaw by kwestionować zeznania świadka P. B.. Jako pracownik firmy (...) we wrześniu 2011 roku, na zlecenie (...) odebrał od firmy (...). (...) sp. z o.o. samochód marki P. (...) o nr rej. (...). Fakt ten potwierdziła świadek E. R. oraz świadek A. S. (2).

Na zlecenie firmy (...) działał także S. K.. Upoważniony był on do odbioru przedmiotu leasingu – pojazdu marki V. (...). Świadek zeznał jak wyglądały rozmowy z oskarżonym R. J. (1) oraz wskazał, iż ostatecznie auta nie odzyskano. Zeznania świadka jako wewnętrznie spójne i znajdujące potwierdzenie w dokumentach leasingowych należało uznać za wiarygodne. Tak samo należy ocenić zeznania świadka A. S. (3), która wskazuje na podjęte działania windykacyjne celem odzyskania w/w auta. Wątpliwości nie budzą także zeznania innego pracownika (...) SA, a mianowicie świadka A. O. (1), wskazuje ona na brak realizacji umowy leasingu maszyny P. oraz podjęte w tym zakresie czynności windykacyjne. Wskazuje nadto na osobę A. S. (2) – pracownika firmy (...) sp. z o.o., który negocjował warunki zapłaty ewentualnie zwrotu w/w maszyny z R. J. (1). Świadek ten działał także na zlecenie (...) Funduszu (...). Zeznania te należy uznać za jasne i spójne, zgodne z zeznaniami w/w pracowników (...).

Sąd nie znalazł podstaw by podważyć zeznania świadka M. P. (2) –inspektora pracy. Świadek wskazała na podjęte czynności z uwagi na skargi pracowników (...). (...) sp. z o.o. i (...). (...) sp. z o.o. dotyczące łamania praw pracowniczych. Mimo kilku wizyt inspektorów pracy i pozostawionych wezwań dla oskarżonego R. J. (1), przekazanych mu przez pracownika E. K., oskarżony nie udostępnił wszystkich żadnych dokumentów, nie skontaktował się z PIP, czemu sam nie zaprzeczał w swych wyjaśnieniach. Ponadto zeznania w/w świadków znajdują potwierdzenie w protokołach z przeprowadzonych czynności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. I.. Świadek wskazał, iż w okresie jego zatrudnienia tj. od 2006 –sierpień 2011 kwestiami finansowymi zajmowała się oskarżona I. C. (1), co znajduje potwierdzenie także w zeznaniach innych świadków jak choćby W. M. (1), Z. M., B. M. czy D. M. (1), którym Sąd dał wiarę. T. I. wskazał także, że z przedmiotów leasingowanych od (...) jedynie dwa piece: pokładowy C. i pokładowy elektryczny (...) zostały zainstalowane, co budzi wątpliwości w świetle załączonych do akt protokołów zdawczo-odbiorczych i zeznań Ł. C.. Wynika z nich bowiem jasno jakie maszyny zostały przekazane przez leasingodawcę w ramach zawartej umowy. Oznaczałoby, że pozostałe przedmioty nie zostały użyte przez leasingobiorcę zgodnie z umową.

Jako wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadka W. S. (1). Osoba ta była początkowo udziałowcem Spółki (...). (...) Sp. z o.o., a następnie sprzedała udziały oskarżonej I. C. (1). Okoliczności te znajdują potwierdzenie w odpisach KRS oraz umowie sprzedaży udziałów.

W świetle wyjaśnień oskarżonej I. C. (1) nie budzą wątpliwości także zeznania świadka L. V., który zaprzeczył by podpisał zawiadomienie z dnia 16 lutego 2011 roku. Zeznania L. V. są zgodne z zeznaniami innych pracowników jak choćby P. J. (U.) czy też K. K. (1).

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadków D. B. oraz I. N.. Świadkowie wskazali okoliczności, które miały istotne znaczenie dla udzielenia kredytu oskarżonym przez (...) Bank. Nadto na brak spłaty kredytu oraz tłumaczenia R. J. (1) i I. C. (1) w tym zakresie. Jako, że zeznania te są spójne i wzajemnie się pokrywają, a nadto znajdują potwierdzenie w załączonych dokumentach kredytowych, Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd dał wiarę także świadkowi J. K. (1), która złożyła zeznania związane z udzieleniem kredytu oskarżonym przez (...) Bank. Dokumenty kredytowe przedstawione przez Bank potwierdzają okoliczności podane przez świadka stąd też brak podstaw by je kwestionować.

Sąd nie dopatrył się okoliczności, które mogłyby podważyć zeznania świadka P. K. (1). Świadek ten opisał okoliczności zwartych umów wynajmu pomieszczeń biurowych i magazynowych przy ul. (...) w Ł. przez Spółkę (...), zaległości w płatności czynszu oraz zawartej z oskarżonym R. J. (1) umowy przewłaszczenia. Okoliczności te potwierdzają załączone do akt umowy najmu jak i umowa przewłaszczenia.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków M. T. i S. M.. Współpraca jak zeznał S. M. rozpoczęła się od nawiązania kontaktu przez Ł. C.. Początkowo wszystko układało się dobrze, P. realizował płatności za towar, jednak z upływem czasem pojawiało się coraz więcej niezapłaconych faktur wystawionych przez Spółkę jawną (...). Mimo wezwań do zapłaty R. J. (1) nie realizował płatności, tłumacząc to zmianami personalnymi w Spółce. Jak wskazali w/w świadkowie, rodzajem rekompensaty miała być maszyna piekarnicza, jednak jak się okazało takiej maszyny w T. nie było. Osoby te poczuły się oszukane. Ich zeznania wzajemnie się pokrywają i uzupełniają.

Nie budzą wątpliwości także zeznania J. K. (3) i M. R. (2). Świadkowie ci opisać sposób nawiązania współpracy pomiędzy AS-P. a P., nadto wskazali na brak płatności za dostarczony towar, oraz zakończenie współpracy i skierowanie sprawy do Sądu. Zeznania te są ze sobą zbieżne, nadto znajdują potwierdzenie w załączonych orzeczeniach Sądu, a także zeznaniach świadka Ł. C., które Sąd uznał za wiarygodne. Świadek ten wskazywał nie tylko okoliczności nawiązania współpracy z firmami (...) –P. ale także swoje obowiązki w (...) B., a później (...). (...) Zeznał także, iż zostały przyjęte maszyny od leasingodawcy (...) zgodnie z protokołami zdawczo-odbiorczymi. Podobnie jak większość pracowników nie uzyskał świadectwa pracy i całości należnego mu wynagrodzenia.

Jak wiarygodne jawią się także zeznania świadka P. C.. Świadek jako pracownik spółek z o.o. (...) B. wskazuje na problemy finansowe w/w firm, negatywne zachowania oskarżonych, czy też wywóz i sprzedaż leasingowanych przedmiotów. Zeznania te jako spójne, mające potwierdzenie w zeznaniach pracowników tych spółek, należy uznać za prawdziwe. Ponadto brak dowodów na to, by świadek chciał bezpodstawnie obciążać I. C. (1) i R. J. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. S. (1). Świadek ten wskazał, iż działał z ramienia Kancelarii (...) w W. na polecenie firmy (...). Firma ta zwróciła się o pomoc w odzyskaniu leasingowanych przedmiotów bądź zapłaty zaległych rat leasingowych. Świadek opisał spotkanie z oskarżonym R. J. (1), wskazał także, że doszło do oględzin przedmiotów leasingu oraz sporządzenia kosztorysu. Przed dokonaniem demontażu maszyn doszło jednak do ich wywiezienia. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w dokumentach leasingowych załączonych do akt sprawy jak również zeznaniach świadka P. K. (1), A. W. (2), W. M. (1), P. C., które to Sąd uznał za wiarygodne. Okoliczność wywozu maszyn potwierdza także oskarżona I. C. (1).

Zeznania świadka A. W. (2) łączą się z zeznaniami świadka W. S. (2). A. W. (2) wskazał, iż W. S. (2) wykonywał usługi transportowe na rzecz R. J. (1) i o ile w pierwszych swych zeznaniach świadek W. S. (2) stwierdza, iż mógł wywozić maszyny z firmy (...) do miejscowości K., o tyle przed Sądem tej okoliczności już sobie nie przypomina. Sąd w tym zakresie dał wiarę A. W. (2) jako, że jego zeznania są konsekwentne i spójne od początku.

Wątpliwości nie budzą także zeznania świadka P. G., który w ramach umowy o dzieło wykonał na rzecz (...). (...) jednorazową usługę polegającą na tłumaczeniu z języka polskiego na język słowacki instrukcji obsługi. Zeznania te jednak nic nie wnoszą do sprawy. Podobnie jak zeznania świadka M. O. (2).

Walor wiarygodności Sąd przypisał opinii biegłych psychiatrów S. W. (2) i A. M. (5). Została ona sporządzona zgodnie z posiadaną przez biegłych wiedzą specjalistyczną, ma charakter jasny, spójny i pełny.

W całości przymiot wiarygodności posiadają także pozostałe środki dowodowe o charakterze nieosobowym zgromadzone w sprawie, w tym m.in. dokumentacja nadesłana przez firmy leasingowe, dokumenty bankowe albowiem zostały zebrane zgodnie z przepisami prawa i nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania.

Oskarżony R. J. (1) był kilkakrotnie przesłuchany w przedmiotowej sprawie. Nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, a wyjaśnienia jakie złożył nie zasługują na danie im wiary w całości. Nieprawdą bowiem jest, że oskarżony nie wiedział o podrobieniu podpisu L. V. przez I. C. (1). Jak wyjaśniła oskarżona, wiedział on o uregulowaniu płatności przez A. zatem musiał wiedzieć i wiedział o tym, że podpis na przelewie wierzytelności z dnia 16 lutego 2011 roku nie mógł być oryginalnym podpisem L. V.. Wyjaśnił nadto, że kiedy zaciągał kredyty sytuacja spółek była znośna, co nie jest zgodne z prawdą. Był to okres luty 2011-kwiecień 2011 roku, a więc okres kiedy sytuacja finansowa spółek była już zła. Pracownicy nie mieli płacone regularnie wynagrodzeń, były zaległości w ZUS-ie, Urzędzie Skarbowym, wobec leasingodawców. Oskarżony pożyczał pieniądze od H. S. i R. D.. W okresie tym (...) sp. z o.o. nie płaciła już faktur wystawionych przez (...) Spółka jawna, a od kwietnia zaprzestała płacenia firmie (...). Niewiarygodne są również te wyjaśnienia R. J. (1), w których podaje, że pozostawił maszyny przewłaszczone na rzecz P. K. (1). Jak ustalił Sąd i wynika to w szczególności z zeznań właściciela wynajmowanych pomieszczeń, maszyny te zostały wywiezione, P. K. (1) ich nie otrzymał. Oskarżony wyjaśnił także, że nie wie gdzie są przedmioty leasingowane. Trudno w to uwierzyć, skoro do oskarżonej I. C. (1) powiedział, że on wywiózł te maszyny i urządzenia, które dało się wymontować. Potwierdzają to świadkowie W. M. (1), P. C. czy też A. W. (2). Świadcowie ci wskazują nadto, że część z tych urządzeń została sprzedana.

Sąd w zasadzie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej I. C. (1). Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła okoliczności przestępstw, które w znacznej mierze znalazły potwierdzenie w zgromadzonych dowodach. Przyznała, że podrobiła podpis L. V. na dokumencie, który miał istotne znaczenie dla udzielenia kredytu przez (...) Bank. Trudno jednak uznać za prawdę fakt, że została do tego zmuszona przez R. J. (1), skoro podpis w/w osoby podrobiła już wcześniej na innym dokumencie kredytowym, na podstawie którego (...) Bank w sierpniu 2010 roku udzielił kredytu w kwocie 1 000 000 złotych, tyle tylko, że ten kredyt został spłacony, o czym mówił R. J. (1) i P. J.. Oskarżona podrobiła także podpis W. S. (2) na dokumencie potwierdzającym odbiór przez niego należności za transport, o czym zeznają zarówno W. S. (2) jak i P. C.. Trudno też uwierzyć, że oskarżona została zmuszona w styczniu 2011 roku do powrotu do firmy po tym jak odeszła. Gdyby rzeczywiście było tak jak wyjaśniała, że była bita i szantażowana, co było powodem jej odejścia to nie zgodziłaby się na powrót i ponowne jej złe traktowanie. Jak wynika z zeznań choćby P. C., K. K. (1) czy też P. J. (U.), to oskarżona była gorzej oceniana przez pracowników niż R. J. (1). Potrafiła bowiem zwrócić się do pracowników jak na k. 1430. Ponadto gdyby rzeczywiście miały miejsce zachowania oskarżonego, o których mówi, to zawiadomienie o znęcaniu złożyłaby znacznie wcześniej aniżeli w sierpniu 2011 roku. Na marginesie można jedynie dodać, że postępowanie w tym przedmiocie zostało umorzone przez prokuratora (k. 1891).

- w zakresie odpowiedzialności oskarżonego R. J. (1) za czyn z art. 225 § 2 k.k.

Biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że czyn zarzucony oskarżonemu R. J. (1) wypełnia dyspozycję art. 225 §2 k.k. nadto, iż materiał ten pozwala na uznanie w/w za winnego dokonania tego czynu.

Zgodnie z treścią art. 225 §2 k.k. karze w nim określonej podlega ten, kto osobie uprawnionej do kontroli w zakresie inspekcji pracy lub osobie przybranej jej do pomocy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej.

Osobami uprawnionymi do przeprowadzenia kontroli w zakresie inspekcji pracy są: Główny Inspektor Pracy, okręgowi inspektorzy pracy i inspektorzy pracy, działający w ramach właściwości terytorialnej okręgowych inspektoratów pracy, tj. nadinspektor pracy – kierownik oddziału, nadinspektor pracy, starszy inspektor pracy – główny specjalista, starszy inspektor pracy – specjalista, starszy inspektor pracy, inspektor pracy, młodszy inspektor pracy (art. 17 i art. 38 ust. 1 ustawy z 13.4.2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 640).

Utrudnienie to każde zachowanie, które godzi w sprawny, normalny tok czynności kontrolnych. Innymi słowy zakłóca czynności kontrolne, powoduje ograniczenie kontroli. (komentarz pod red. Stefańskiego, wyd. 16/B, Stefańska) Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona tego przestępstwa. Wiedział bowiem o tym, że w siedzibie spółek przy ul. (...) pojawili się inspektorzy pracy, gdyż wezwania pozostawione przez M. P. (2) i W. L. były mu przekazywane przez pracownika – E. K.. Brak kontaktu z inspektorami pracy tłumaczył nawalaniem różnych spraw w tamtym okresie czasu. Mimo pozostawionych trzech wezwań w okresie 14 listopada – 7 grudnia 2011 roku, w tym żądania okazania akt osobowych pracowników, list wypłat wynagrodzeń za pracę oraz innych świadczeń pieniężnych ze stosunku pracy, ewidencji czasu pracy itp. ani oskarżony ani też inna osoba – choćby przez niego upoważniona nie przedstawiła w całości dokumentów objętych zakresem kontroli. Tak więc R. J. (1) niewątpliwie utrudniał wykonanie czynności służbowych inspektorom pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Ł.

- w zakresie odpowiedzialności oskarżonego R. J. (1) za czyny z art. 284 § 2 k.k.

Biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że czyny zarzucone oskarżonemu R. J. (1) wypełniają dyspozycję art. 284 §2 k.k. nadto, iż materiał ten pozwala na uznanie w/w za winnego dokonania tych czynów.

Zgodnie z treścią art. 284 §2 k.k. karze w nim określonej podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą.

Istotą przywłaszczenia jest jakikolwiek czyn uzewnętrzniający zamiar włączenia rzeczy lub prawa majątkowego do własnego majątku (wyr. SN z 2.12.2008 r., III KK 221/08, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 5, poz. 13; L. Wilk, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. II, s. 618). W odróżnieniu od kradzieży do znamion przywłaszczenia nie należy zabór. Czyn sprawy przywłaszczenia dotyczy rzeczy, którą objął on wcześniej we władanie w sposób legalny (wyr. SN z 4.8.1978 r., RW 285/78, OSNKW 1978, Nr 10, poz. 118; wyr. SN z 2.9.2004 r., II KK 344/03, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1493; wyr. SN z 20.5.2014 r., II KK 3/14, Legalis; A. Marek, T. Oczkowski, w: Marek (red.), System, s. 104).

Przywłaszczenie następuje wówczas, gdy sprawca w sposób zewnętrznie postrzegalny podejmie wobec rzeczy dyspozycję typową dla właściciela, a wobec prawa majątkowego – typową dla podmiotu uprawnionego z tytułu tego prawa. Dyspozycja taka może polegać na rozporządzeniu rzeczą (np. sprzedaż, darowizna), zamieszczeniu na rzeczy własnych oznaczeń, definitywnej odmowie jej zwrotu, połączeniu z własną rzeczą, zużyciu, przetworzeniu, zniszczeniu itp. (wyr. SN z 3.10.2005 r., V KK 15/05, OSNwSK 2005, Nr 1, poz. 1782).

Sprzeniewierzenie (art. 284 § 2 KK) polega na przywłaszczeniu rzeczy ruchomej, która została wcześniej sprawcy powierzona przez uprawnionego na mocy np. umowy najmu, użyczenia, przechowania. "Powierzenie to przeniesienie władztwa nad rzeczą na inną niż właściciel osobę, powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą i połączone z zastrzeżeniem konieczności jej zwrotu w przyszłości" (wyr. SA w Szczecinie z 27.2.2014 r., II AKA 15/14, L.). Może to być jakikolwiek stosunek prawny, nie ma też znaczenia forma powierzenia. Istotne jest to, że sprawca wykracza poza zakres praw, na których wykonywanie zgodził się uprawniony do rzeczy (kom. red. Grześkowiak wyd.4)

Oskarżony R. J. (1) był dłużnikiem P. K. (1). Zalegał z zapłatą czynszu na kwotę ponad 100 000 zł. W ramach częściowej spłaty zadłużenia zawarł z P. K. (1) umowę przewłaszczenia trzech rzeczy ruchomych tj. zmywarki przemysłowej, miksera oraz walcarki o łącznej wartości 25 000 zł. Przedmioty te nadal pozostawione zostały w pomieszczeniach wynajmowanych przez spółkę (...) z tym, że P. K. (1) oznaczył je jako jego własność. Oskarżony R. J. (1) mimo

zawartej umowy, pozostawienia w/w urządzeń w jego dyspozycji (użyczenie § 3 umowy) wykroczył poza zakres swoich praw, gdyż maszyny te zostały przez niego wywiezione wbrew ustaleniom tejże umowy (§ 4 zakaz zbywania i obciążania przedmiotu przewłaszczenia). Pokrzywdzony nie otrzymał tych przedmiotów ani zwrotu pieniędzy. Tłumaczenia oskarżonego, że w grudniu 2011 roku te urządzenia pozostawił w pomieszczeniach P. są gołosłowne. Nie znajdują uzasadnienia w przeprowadzonych dowodach, a w szczególności w zeznaniach w/w pokrzywdzonego czy też w protokołach oględzin pomieszczeń przy ul. (...) wykonanych w grudniu 2011 roku. Niewątpliwie zatem urządzenia te zostały przez niego przywłaszczone.

Oskarżony R. J. (1) przywłaszczył też przedmioty oddane Spółkom z o.o. (...). B., (...). (...) i P. w ramach umów leasingowych. Trudności finansowe Spółek spowodowały zaległości w spłacie rat leasingowych co pociągnęło za sobą wezwania do zapłaty zaległych rat leasingowych bądź do zwrotu przedmiotów leasingu. W konsekwencji leasingodawcy rozwiązywali umowy. Rozmowy dotyczące czynności windykacyjnych prowadzone były z R. J. (1) w okresie czerwiec 2011 – grudzień 2011 roku, a więc w czasie, kiedy był prezesem wszystkich trzech spółek. Mimo, że oskarżony zapewniał pracowników działających na zlecenie firm leasingowych: A. S. (2), S. K., P. S. (1) co do swej dobrej woli odnośnie zapłaty zaległości to kiedy mijał termin, nie zjawiał się na umówionym spotkaniu, nie odbierał telefonu, a kiedy już dochodziło do spotkania twierdził, że dany przedmiot leasingu pożyczyl komuś albo, że został mu skradziony albo też odmawiał podania gdzie jest. Jak wynika z zeznań świadków P. C., W. M. (1), czy też J. Ł. przedmioty te zostały wywiezione i sprzedane przez oskarżonego. Fakt ten potwierdziła także oskarżona I. C. (1). Pokrzywdzeni tych urządzeń (maszyn) nie otrzymali. Niewiarygodne są zatem wyjaśnienia oskarżonego jakoby nie wiedział gdzie są przedmioty leasingu. Jak wynika z zeznań pracowników w/w spółek to oskarżony R. J. (1) decydował o wszystkim, o zawieranych umowach, w tym także umowach leasingowych. Fakt, że wymienione maszyny zostały przekazane do spółek z o.o. (...). B., (...). (...) i P. wynika nie tylko z umów ale i protokołów zdawczo-odbiorczych. Przedmioty te były zatem w posiadaniu w/w firm. Oskarżony R. J. (1) winien sprawować nadzór nad prowadzoną działalnością, dotrzymywaniem zawartych umów i kontraktów handlowych. Nadto dyscyplinować pracowników w przypadku niewywiązywania się ze swoich obowiązków.

- w zakresie odpowiedzialności oskarżonych za czyny z art. 286 §1 k.k. i inne

Biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że czyny zarzucone oskarżonym R. J. (1) i I. C. (1) wypełniają dyspozycję art. 286 §1 k.k., nadto iż materiał ten pozwala na uznanie w/w za winnych dokonania tych czynów.

Stosownie do dyspozycji art. 286 §1 k.k. karze w nim określonej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Strona podmiotowa wymaga zachowania zamiaru bezpośredniego kierunkowego, a więc działanie sprawcy musi być celowe, zmierzające do uzyskania bezprawnej korzyści majątkowej. Dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (zob. post. SN z 26.6.2003 r., V KK 324/02, L.). Drugą formą doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem jest w świetle art. 286 § 1 KK "wyzyskanie błędu" Ogólnie mówiąc, "wyzyskanie błędu" ma miejsce wówczas, gdy sprawca wykorzystuje niezgodne z rzeczywistością wyobrażenie o niej osoby pokrzywdzonej jako nadarzącą się sposobność doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Między zachowaniem się sprawcy a szkodą w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem zachodzić musi powiązanie przyczynowe. Chodzi tutaj o tego rodzaju powiązanie, zgodnie z którym nie nastąpiłoby niekorzystne rozporządzenie mieniem bez wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności osoby rozporządzającej do należytego pojmowania przedsiębranego działania (zob. wyr. SN z 30.8.2000 r., V KKN 267/00, OSP 2001, Nr 3, poz. 51). Powstanie szkody w mieniu nie jest warunkiem koniecznym uznania rozporządzenia za niekorzystne. Chodzi tu bowiem o wszelkie pogorszenie sytuacji majątkowej

pokrzywdzonego. Ocena zaś, czy do takiego pogorszenia doszło, powinna być dokonywana na podstawie kryteriów obiektywnych (zob. wyr. SN z 30.8.2000 r., V KKN 267/00, OSNK 2000, Nr 9-10, poz. 85).

Wskazać też należy, iż podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania zobowiązania (umowy) sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest dążył do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, mając świadomość, że gdyby druga strona umowy znała rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby jej na tych warunkach, na jakich została zawarta (zob. wyrok SA w Krakowie z dn. 29 sierpnia 2013 roku, II AKa 122/13, KZS 2013/9/78, LEX 1409405).

Jak ustalił Sąd już w roku 2010 począwszy od marca, Spółki z o.o. (...). B., (...). (...) i P. posiadały zadłużenie z tytułu niepłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, które z czasem się zwiększało. Z początkiem 2011 roku pojawiły się problemy z płatnością wynagrodzeń jak i innych świadczeń z tytułu pracy. Nie płacono za usługi serwisowe urządzeń piekarniczych jak choćby firmie (...), nie płacono rat leasingowych. Okoliczności te jasno wskazują na złą sytuację finansową w/w podmiotów. Współpraca z firmą (...) trwała od połowy 2010 roku i początkowo układała się dobrze. Pierwsze opóźnienia w spłacie należności pojawiły się pod koniec 2010 roku, a całkowity brak płatności za dostarczony towar nastąpił od 15 lutego 2011 roku. Dostawy towarów ze strony firmy (...) były jednak kontynuowane mimo braku zapłaty, gdyż oskarżony R. J. (1) wielokrotnie zarówno pisemnie jak i w prowadzonych rozmowach zapewniał o uregulowaniu należności(nie zapłacono za faktury włącznie do 19 kwietnia 2011 roku). Od maja 2011 roku Spółka jawna (...), czując się oszukaną zaprzestała dostarczać towar spółce (...). Niewątpliwie doszło do pokrzywdzenia- niekorzystnego rozporządzenia mieniem ze strony spółki (...). Spółka ta wskutek wprowadzenia jej w błąd co do zamiaru i płatności za zakupiony towar nie przerwała dostaw. Gdyby właściciele firmy (...) znali rzeczywistą sytuację finansową spółki z o.o. (...) z pewnością nie zdecydowaliby się na kontynuowanie współpracy w sytuacji braku płatności. Oskarżony bez wątplenia działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co więcej taką korzyść osiągnął. Dostarczany bowiem regularnie towar przez spółkę (...) nie spowodował wstrzymania produkcji przez spółkę (...). W momencie zaprzestania płatności na rzecz firmy (...), spółka (...) nawiązała w lutym 2011 roku współpracę ze (...) Centrum (...) - P. z K.. Schemat oszustwa identyczny. Początkowo acz krótko płacono za zakupiony towar, później składano zamówienia, ale za dostarczony towar już nie płacono. Kiedy Spółka (...) zażądała płatności gotówką przy odbiorze towaru, Spółka (...) zaprzestała zamawiać towar. Nawiązując współpracę z firmą (...) wiadomym było, że P. nie jest w stanie płacić swych zobowiązań bo w tym samym czasie nie płacił już firmie (...). Spółka (...) również została wprowadzona w błąd w zakresie możliwości finansowych P., co w konsekwencji spowodowało niekorzystne rozporządzenie mieniem i powstanie szkody w jej majątku. Korzyść zaś jaką osiągnął oskarżony to trwająca nadal produkcja i sprzedaż wytworzonego towaru przez P.. Gdyby J. K. (3) i K. M. znały sytuację finansową P., w tym wiedziały o zerwanej współpracy z uwagi na brak płatności przez spółkę (...) nie zdecydowałyby się na sprzedaż towarów spółce oskarżonego. R. J. (1) działał ze z góry powziętym zamiarem. Zapewniał bowiem wielokrotnie o spłacie zadłużenia za dostarczany towar wiedząc, że to nie nastąpi. Sytuacja taka trwała do czasu, kiedy to spółki (...) - P. odkryły, że są oszukiwane.

Oskarżeni R. C. i I. C. (1) działali wspólnie i w porozumieniu w przestępstwach polegających na wyłudzeniu kredytów bankowych. Umowę z (...) Bankiem SA w Ł. w dniu 16 lutego 2011 roku podpisał R. J. (1), zaś dokumenty potrzebne do uzyskania kredytu, w tym zawiadomienie o cesji wierzytelności przygotowała I. C. (1). Ona również na tym zawiadomieniu podrobiła podpis L. V.. Jak zeznali przedstawiciele w/w Banku zawiadomienie o cesji wierzytelności było istotnym dokumentem, z punktu widzenia przyznania tego kredytu. Oskarżeni tego kredytu nie spłacili, termin upłynął 29 kwietnia 2011 roku. Wprowadzili (...) Bank w błąd co do istnienia wierzytelności należnych (...) B. od (...) Sp. z o.o. w kwocie 336 784,50 euro (wiedząc, że należność ta została zapłacona przez A. jeszcze w 2010 roku), która to należność miała stanowić jedno z zabezpieczeń przedmiotowego kredytu. Jasno z tego wynika, że gdyby nie podrobione zawiadomienie o cesji wierzytelności Bank by tego kredytu nie udzielił. Nie można też zapominać – o czym była już mowa wyżej – że sytuacja finansowa nie tylko (...). B. ale i pozostałych Spółek w tym okresie była już zła. Spółka (...) B. nie była w stanie spłacić tego kredytu, o czym oskarżeni musieli doskonale wiedzieć z racji

wykonywanych obowiązków w firmie. W przeciwnym razie nie byłoby potrzeby podrabiać w/w zawiadomienia o cesji by uzyskać kredyt w kwocie 1 000 000 zł.

Swoim zachowaniem wypełnili również znamiona określone w przepisach art. 270 §1 k.k. i art. 297 k.k.. Podrobione bowiem zawiadomienie o cesji wierzytelności użyli jako autentyczne, przedkładając je w Banku w celu uzyskania kredytu. Nadto ten podrobiony dokument dotyczył okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tegoż wsparcia finansowego.

Mimo uzyskania tak wysokiego kredytu z (...) Banku oskarżeni postanowili stracić się o kolejny. Formularz kredytowy przygotowała i rozmowy prowadziła I. C. (1). Umowę w dniu 29 kwietnia 2011 roku podpisał R. J. (1). (...) Bank udzielił dwóch kredytów obrotowych: pierwszy w kwocie 750 000 zł, drugi w kwocie 1 250 000 zł. Zabezpieczeniem miał być m.in. zastaw rejestrowy na rzeczach ruchomych, znajdujących się w magazynie w miejscowości P.. Mimo udzielenia kredytu i wcześniejszych ustaleń (...). B. nie realizowało swoich obowiązków. Spółka nie przedstawiała dokumentacji finansowej ani też wydruków stanów magazynowych. Prośby pracowników (...) Banku pozostawały bez odzewu. Gdy w sierpniu 2011 roku pracownicy (...) Banku dokonali sprawdzenia magazynów w P. okazało się, że są one prawie puste. Bank wypowiedział wówczas umowę i wezwał Spółkę do całkowitej spłaty kredytów. Kredyty te nie zostały spłacone. Oskarżeni wprowadzili w błąd (...) Bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez Spółkę z zawartych umów kredytowych. Doskonale wiedzieli, że nie są w stanie spłacić tych kredytów zwłaszcza, że nie spłacili kredytu zaciągniętego w (...) Banku dwa miesiące wcześniej. Wprowadzając w błąd w/w Banki doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, Banki nie odzyskały bowiem pieniędzy z tytułu udzielonych kredytów. R. J. (1) i I. C. (1) działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnęli. Uzyskane pieniądze częściowo wykorzystali na potrzeby Spółek, z pieniędzy tych spłacili zaciągnięte pożyczki, a resztę przelali na swoje prywatne konta. Kłopoty z płynnością finansową, czy brak dochodów nie powstały po zaciągnięciu zobowiązań wobec pokrzywdzonych Banków, a znacznie wcześniej, bo już w marcu 2010 roku. Już wtedy było wiadome, że nie tylko Spółka (...). B. ale i pozostałe mają problemy z płatnością swych zobowiązań. W tym stanie rzeczy, trudno twierdzić, że niewywiązanie się z zaciągniętych w/w zobowiązań było niemożliwe czy też utrudnione wskutek okoliczności, które powstały po zawarciu konkretnych umów, a tylko takie ustalenie uprawniałoby tezę, że oskarżeni nie mogli realizować spłaty zobowiązań na skutek trudności w branży gastronomicznej bez świadomego pokrzywdzenia wierzycieli.

Na podstawie zawartych umów doszło do rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonych, pieniądze zostały bowiem przekazane do majątku Spółek jak i prywatnego oskarżonych. W świetle powyższego jako pewne jawi się stwierdzenie, że oskarżeni, a zwłaszcza R. J. (1) finansował swoją działalność zaciągniętymi zobowiązaniami, nie miał bowiem ani majątku ani pieniędzy na jej prowadzenie.

W tym miejscu należy wskazać, iż Prokurator postawił oskarżonej I. C. (1) zarzuty dotyczące pomocnictwa do przestępstw oszustwa jakich miał się dopuścić R. J. (1). Sąd nie podziela jednak tego stanowiska. Jak wynika bowiem z ustaleń Sądu, oskarżona I. C. (1) odegrała znaczącą rolę w uzyskaniu, a właściwie wyłudzeniu przedmiotowych kredytów. Odnośnie kredytu z (...) Banku, to ona przygotowała niezbędne dokumenty, w tym ten podrobiony o cesji wierzytelności. Odnośnie zaś drugiego to ona także przygotowała formularz kredytowy i ona prowadziła rozmowy zmierzające do jego uzyskania. Oczywiście odbyło się to za wiedzą i zgodą R. J. (1). Nie można zatem zgodzić się z Prokuratorem, iż zachowanie I. C. (1) to tylko pomocnictwo do oszustwa zwłaszcza, że bez działania oskarżonej nie doszłoby do tych przestępstw. Jej zachowanie znacznie wykroczyło poza ramy pełnomocnictwa.

Jako, że dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uważa się za jeden czyn zabroniony, należało mając na uwadze daty płatności faktur (I i III czyn), wyłudzenie kredytów z (...) Banku (IV czyn), sprzeniewierzenie przedmiotów leasingowanych zastosować art. 12 k.k.

Nadto z uwagi na fakt, iż zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona określone w więcej niż dwóch przepisach ustawy karnej, należało zastosować art. 11 §2 k.k. (dot. wyłudzenia kredytu z (...) Banku)

W trzech przypadkach (II, IV i VII czyn) przedmiotem popełnionego przestępstwa było mienie znacznej wartości, w rozumieniu art. 294 §1 k.k. i art. 115 §5 k.k., albowiem udzielone kredyty oraz wartość przedmiotów leasingowanych przekraczały graniczną kwotę 200 000 złotych.

<p>Oskarżeni R. J. (1) i I. C. (1) działali wspólnie i w porozumieniu, oboje bowiem uczestniczyli w uzyskaniu przedmiotowych kredytów. Dokumenty przygotowywała oskarżona, umowy kredytowe podpisywał R. J. (1). Ona była także obecna podczas zawierania umowy w (...) Banku. Skoro zatem z istoty współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego (innych) współsprawcy (współsprawców) (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 marca 2005 roku, sygn. akt III KK 249/04, OSNKW 2005, poz. 63), uznać należało, że oboje oskarżeni odpowiadać powinni za całość zachowania, na którą złożyły się indywidualne czynności ich obojga.</p>		
--	--	--

Oskarżeni R. J. (1) i I. C. (1) są osobami dorosłymi. W toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały w stopniu znacznym u oskarżonych zdolność rozpoznania znaczenia przypisanych im czynów i pokierowania postępowaniem. Oskarżeni mieli możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w aspekcie fizycznym jak i prawnym. W chwili dokonania przypisanych im czynów mieli niczym nie skrepowaną wolną wolę i mogli zachować się zgodnie z normami prawnymi. Biorąc pod uwagę wskazania art. 115 § 2 k.k., należy stwierdzić, że czyny oskarżonych charakteryzuje większa niż znikoma społeczna szkodliwość. W sprawie nie zaistniały również żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynów oskarżonych i tym samym usprawiedliwiały zachowanie niezgodne z prawem. W konsekwencji, oskarżonych należy uznać za winnych dokonania czynów bezprawnych, karalnych i karygodnych.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd miał na uwadze dyrektywy art. 53 § 1 i § 2 k.k.

Na niekorzyść oskarżonych R. J. (1) i I. C. (1) przy wymiarze kary Sąd poczytał:

- wysoką szkodliwość społeczną zarzuconych im czynów wynikającą z godzenia nim w jedne z podstawowych dóbr chronionych prawem – mienie (wszelkie prawa o charakterze majątkowym), a ponadto w ucziwość

obrotu majątkowego, obrotu gospodarczego oraz wolność od oszukańczych zabiegów w zakresie rozporządzania mieniem, nadużycie stosunku zaufania w związku z powierzeniem rzeczy,

- sprawowanie nadzoru nad Spółkami (w stosunku do R. J.),
- fakt pobranej/ nierozliczonej gotówki,
- pokrzywdzenie wielu osób, podmiotów gospodarczych,
- spowodowanie znacznych strat w majątku pokrzywdzonych,
- działanie wspólnie i w porozumieniu.

Na korzyść oskarżonym Sąd poczytał:

- ustabilizowany tryb życia;
- przyznanie się do winy (w stosunku do I. C.),
- niekaralność.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu **R. J. (1)** następujące kary: za czyn opisany w punkcie I i III wyroku, na podstawie art. 286 § 1 k.k. kary po 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z punktu V na podstawie art. 284 §2 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z punktu VI na podstawie art. 225 §2 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z punktu VII na podstawie 294 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności. **Oskarżonym R. J. (1) i I. C. (1)** za czyny opisane w punktach II i VIII wyroku, na podstawie art. 294 §1 k.k. kary po 2 lata pozbawienia wolności, za czyny z punktu IV i IX wyroku, na podstawie art. 294 §1 k.k. również kary po 2 lata pozbawienia wolności.

Przepis art. 294 §1 k.k. posiada własną samodzielną sankcję dlatego też, w podstawie wymiaru kary został umieszczony samodzielnie bez nawiązywania do art. 286 §1 k.k., czy też art. 284 §2 k.k. uznając tym samym odwoływanie się do tych przepisów za zbędne (tak wyrok SA w Katowicach z dn. 03 lutego 2011 roku, II AKa 457/10, LEX nr 846490)

Kary wymierzone oskarżonym w swej dolegliwości nie przekraczają stopnia winy, a jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości spełnią swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonych, nadto są zgodne z dyrektywami z art. 53 §1 i § 2 k.k. Niewątpliwie swoim zachowaniem oskarżeni okazali lekceważący stosunek nie tylko dla porządku prawnego, ale i dla swoich pracowników oraz klientów. Wykorzystali pieniądze (przedmioty leasingowane) pokrzywdzonych na inne cele, niż wskazane w umowie. Oskarżony R. J. (1) unikał kontaktu z pracownikami prowadzącymi czynności windykacyjne. Kary wymierzone oskarżonym są surowe, ale tylko takie są w stanie uzmysłwić w/w, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, a umów należy dotrzymywać.

Mając na uwadze fakt, że oskarżony R. J. (1) popełnił więcej niż dwa przestępstwa, Sąd na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 §1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności za czyny wskazane w punkcie 8. wyroku, stosując przy tym zasadę asperacji. Te same zasady Sąd zastosował w stosunku do oskarżonej I. C. (1) i za czyny wskazane w punkcie 11. wyroku wymierzył jej karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia ilość i rodzaj przestępstw popełnionych przez oskarżonych. Innymi słowy związek czasowy oraz podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy tymi przestępstwami, a także rodzaj naruszonych dóbr prawnych. Nie może też umknąć uwadze, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw (w stosunku do R. J.) jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. (wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002, Nr 4, poz. 26). Trzeba też jasno zaznaczyć, że czyny przypisane oskarżonym muszą spotkać się z surową represją karną i daleko posunięta łagodność w tym zakresie, przejawiająca się w przyjęciu zasady absorpcji, zostałaby odebrana, jako pobłażliwość Sądu. Sąd nie zastosował

przy wymiarze kary łącznej zasady kumulacji uznając, iż kara wymierzona w oparciu o nią byłaby zbyt surowa dla oskarżonych. Zasada kumulacji winna być stosowana tylko w wyjątkowych wypadkach gdyż jej stosowanie jest wyrazem swego rodzaju odpłaty za popełnione przestępstwa. Pogląd ten znajduje oparcie w ustalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok SN z 02.12.1975 r. OSNKW 1976 z. Poz. 33).

Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej, Sąd zaliczył oskarżonemu R. J. (1) okres tymczasowego aresztowania w przedmiotowej sprawie od 16 lutego 2012 roku do 06 sierpnia 2012 roku.

Stosownie do dyspozycji art. 46 §1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego R. J. (1) obowiązek naprawienia szkody na rzecz tych pokrzywdzonych, którzy wskazali wysokość szkody, nie uzyskali tytułów wykonawczych oraz nie sprzedali swoich wierzytelności. Sąd wydając wyrok uwzględnił także informacje nadesłane przez pokrzywdzonych, dotyczące następców prawnych, zmiany nazwy ((...) Bank, (...) SA).

Na podstawie przepisu § 2 ust. 1-3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16, § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348) Sąd przyznał obrońcy z urzędu oskarżonego adw. A. K. (4) kwotę 4 132,80 złotych. Przyznana kwota, uwzględniająca podatek VAT, odzwierciedla zaangażowanie i nakład pracy włożony w postępowanie karne obrońcy z urzędu ustanowionego na etapie postępowania przygotowawczego.

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, mając na względzie wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody oraz izolacyjny charakter orzeczonych kar.
